

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI OSIEDLA DOJLIDY GÓRNE W
BIAŁYMSTOKU W REJONIE ULIC BRZOSKWINIOWEJ I
KROKUSOWEJ**

opracowanie:

mgr inż. Kamila Misiewicz

Kamila Misiewicz

mgr inż. Elżbieta Drożdzał

Elżbieta Drożdzał

Białystok, 11 sierpnia 2023 r.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic
Brzoskwińskiej i Krokusowej

Urząd Miejski w Białymstoku

Departament Urbanistyki i Architektury

Referat Prac Studialnych

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic
Brzoskwińowej i Krokusowej

SPIS TREŚCI

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	4
1.1. Zawartość projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i jego główne cele..	4
1.2. Powiązania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami.....	6
1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku.....	6
1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku.....	8
1.2.3. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego	10
1.2.4. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022.....	12
1.2.5. Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021–2024 z perspektywą na lata 2025-2028.....	12
1.2.6. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego.....	14
1.2.7. Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej.....	15
1.2.8. Plan adaptacji miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030	16
1.2.9. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły	17
1.2.10. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych.....	18
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	18
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	19
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	20
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	20
5.1. Aktualny stan środowiska przyrodniczego	20
5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu	27
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	28
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŚNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	29
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PLANU.....	30

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic
Brzoskwińskiej i Krokusowej

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO	33
10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	36
10.1. Ustalenia projektu planu ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi.....	36
10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie realizacji ustaleń projektu planu na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi	39
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANÝCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓLCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)	41
12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	43
WYKORZYSTANE MATERIAŁY	47
SPIS RYSUNKÓW	49
SPIS TABEL	50
SPIS ZAŁĄCZNIKÓW	50
Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.).....	50

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. Zawartość projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i jego główne cele

Zawartość miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r., poz. 977) oraz rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. poz. 2404).

Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane na podstawie art. 46 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Projekt planu obejmuje teren o powierzchni 35,22 ha położony pomiędzy ulicami: Brzaskwiniową, Dojlidy Górne, Ananasową, granicą miasta i ulicą Solnicką. Znajduje się on w południowo-wschodniej części Białegostoku i obejmuje część osiedla Dojlidy Górne. Na omawianym obszarze częściowo jest zlokalizowana zabudowa o funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej. Tereny wolne od zabudowy to w większości pozostałości rolne, tereny nieużytków rolnych oraz fragment gruntu leśnego.

Osiedle Dojlidy Górne charakteryzuje się dużą powierzchnią terenów otwartych z rozproszoną zabudową mieszkaniową jednorodziną o niskiej intensywności. Obszar ten, z uwagi na położenie w zewnętrznej strukturze miasta, stanowi naturalny bufor i tło krajobrazowe dla intensywnej struktury miejskiej.

Potrzeba sporządzenia planu wynika z konieczności uporządkowania zasad kształtowania zabudowy, przede wszystkim mieszkaniowej jednorodzinnej o charakterze ekstensywnym oraz wyznaczenia ciągów komunikacyjnych w celu kształtowania ciągłości struktury miejskiej.

Ponadto, na przedmiotowym obszarze procedowany jest wniosek o wydanie warunków zabudowy dla inwestycji mieszkaniowej o parametrach i intensywności pozostających w sprzeczności z charakterem zabudowy istniejącej, dlatego istnieje potrzeba pilnej interwencji planistycznej.

Na przedmiotowym obszarze przewiduje się utrzymanie charakteru układu przestrzennego poprzez kształtowanie zasad zabudowy i zagospodarowania o niskiej intensywności. Zakłada się przeznaczenie obszaru pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną głównie wolno stojącą i bliźniaczą, a także pod niezbędną usługową towarzyszącą ww. zabudowie. Planuje się utworzenie układu komunikacyjnego w powiązaniu z systemem dróg miejskich, umożliwiającego prawidłową obsługę nowej zabudowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.

Wyznaczone obszary planistyczne w przedmiotowym projekcie planu:

- teren o symbolu **1U** przeznaczony pod zabudowę usługową z zakresu użyteczności publicznej: kultury, oświaty, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej, sportu, wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny oznaczone symbolami od **2.1MN,U** do **2.11MN,U** przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną i usługową wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

- tereny oznaczone symbolami od **3.1MN** do **3.20MN** przeznacza się pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- ulice układu obsługującego: od **1KD-L**, **2KD-L** oraz od **3KD-D** do **15KD-D**,
- drogi wewnętrzne: od **16KDW** do **28KDW**,
- ciągi piesze i droga rowerowa: od **29KPR** do **31KPR**.

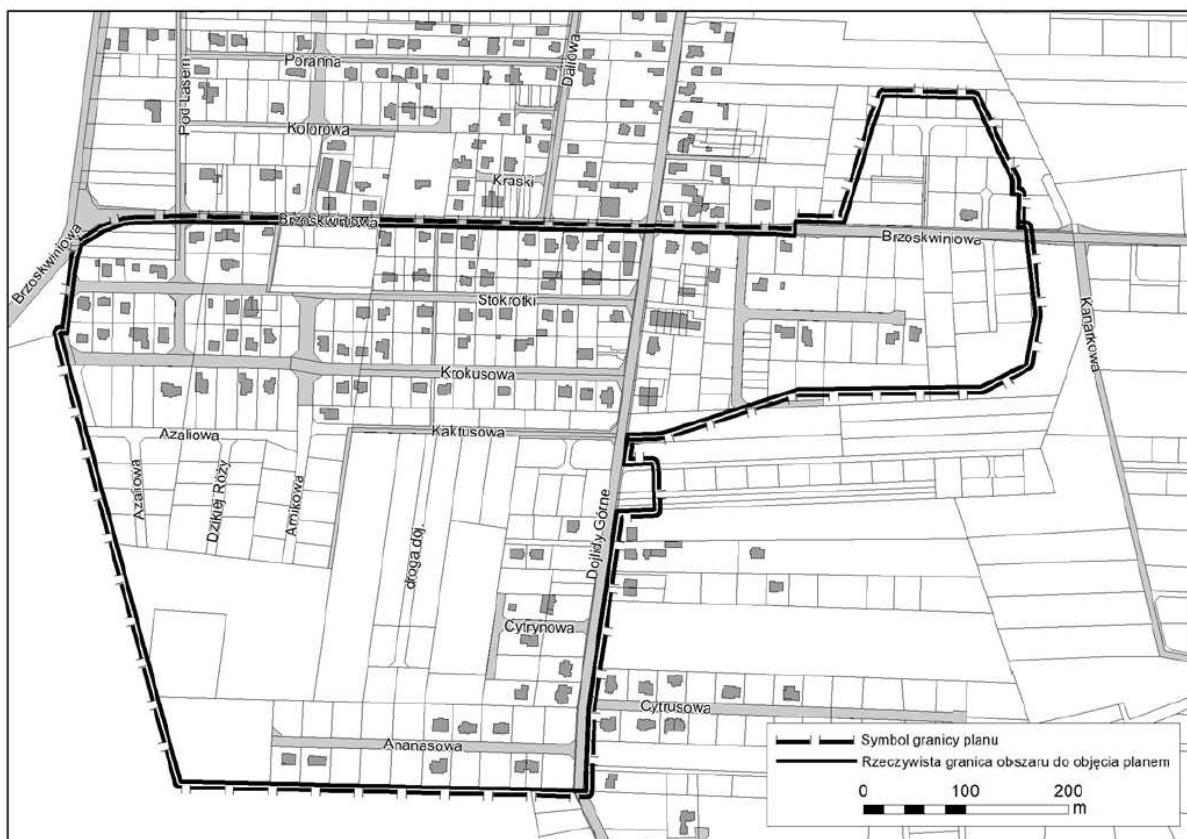
Na całym obszarze objętym planem zakazuje się:

- 1) obiektów obsługi komunikacji:
 - a) stacji paliw płynnych i gazowych,
 - b) stacji obsługi pojazdów, lakierni, myjni;
 - c) warsztatów: samochodowych, mechanicznych, wulkanizacyjnych i naprawczych;
- 2) warsztatów stolarskich, ślusarskich i kamieniarskich;
- 3) usług pogrzebowych, wyrobu trumien i nagrobków oraz spalarni i spopielnarni zwłok;
- 4) działalności polegającej na zbieraniu, przetwarzaniu, odzysku oraz magazynowaniu i składowaniu odpadów (m.in. punktów skupu odpadów w tym złomu oraz przetwarzania odpadów, w tym kruszarek);
- 5) garaży typu „blaszak”;
- 6) tymczasowych obiektów budowlanych z zastrzeżeniem ustaleń szczegółowych oraz obiektów wymienionych w **§ 13 ust. 2 pkt 2** (dot. ustaleń szczegółowych w projekcie planu).

Teren przedmiotowego projektu planu (rys. 1) poddawanego strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko dotyczy obszaru objętego uchwałą Nr XXVI/414/20 Rady Miasta Białystok z dnia 22 czerwca 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

Rysunek 1 Załącznik do uchwały Nr XXVI/414/20 Rady Miasta Białymstok z dnia 22 czerwca 2020 r.

1.2. Powiązania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej jest powiązany z następującymi dokumentami:

1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku

Wnioski z *Ekofizjografii Białegostoku* (2011, 2012) dotyczącego omawianego terenu:

- Według mapy: Przydatność terenu do funkcji użytkowych (rys. 3) tereny objęte projektem planu są kwalifikowane jako tereny o dobrych oraz średnio korzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy. Dla drobno powierzchniowych terenów leśnych oraz terenów z zaawansowaną sukcesją leśną proponuje się aktualny sposób użytkowania lub ich wykorzystania w charakterze urządzonej zieleni wysokiej. Ze względu na walor ekologiczny tych terenów wskazane jest utrzymanie ich obecnej funkcji, jednak w wypadku zainwestowania budowlanego powinny one stanowić bazę nowych obszarów zieleni urządzonej. W grupie obszarów wspomagających tereny z dominującą funkcją ekologiczną znalazły się też tereny użytków rolniczych, wyznaczone w południowo-zachodniej i wschodniej części obszaru. Dla wyznaczonych fragmentów użytków rolnych preferuje się aktualną formę użytkowania. Są to tereny buforowe pomiędzy obszarami zabudowy mieszkaniowej, a terenami ciągów i korytarzy ekologicznych. W wypadku ich

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

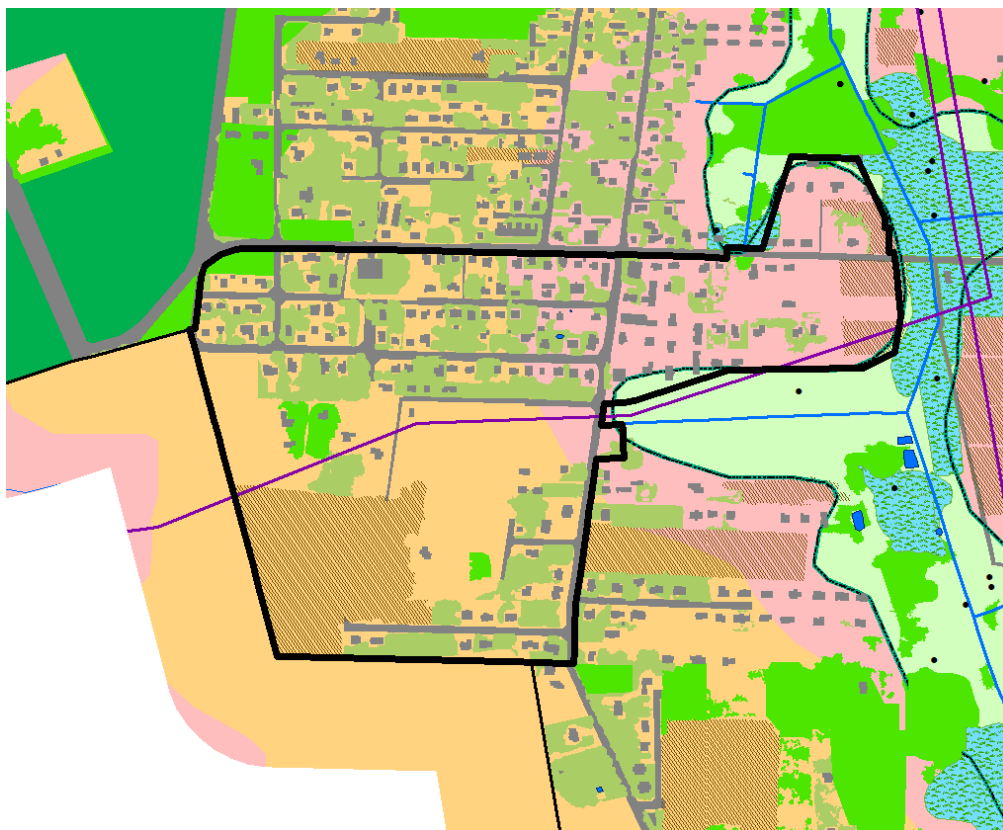
projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzaskwiniowej i Krokusowej

zainwestowania budowlanego powinny one stanowić bazę nowych obszarów zieleni urządzonej. Niewielkie fragmenty w zachodniej części znajdują się w dolinie rzecznej. W obecnym stanie zagospodarowania, na fragmentach doliny znajduje się w większości istniejąca zabudowa mieszkaniowa. Zieleni osiedlowa, komunikacyjna na tym terenie pełni funkcję uzupełniającą system przyrodniczy.

- Podczas przeprowadzonej waloryzacji przestrzeni przyrodniczej miasta i wskazania terenów o najwyższym stopniu różnorodności przyrodniczej, za najważniejsze i najcenniejsze obiekty przyrodnicze na terenie miasta uznano lasy, jako dojrzałe i trwale ekosystemy, mające podstawowe znaczenie w utrzymaniu i odnowie licznych populacji zwierząt i roślin występujących na terenach otwartych, a także na terenach zieleni urządzonej. W obrazie walorów, najlepiej są widoczne lasy, których znaczenie dla miasta trudno przecenić.
- Poza obszarem doliny rzeki Białej, która to stanowi jeden z najważniejszych systemów przyrodniczych na terenie miasta Białystok, jedynie zwarte powierzchnie leśne charakteryzują się znacznym bogactwem i zróżnicowaniem pokrywy roślinnej.
- Szczególne znaczenie w krajobrazie miejskim mają pasma i skupiska zieleni drzewiastej i krzewiastej, które łączą tereny zabudowane z otaczającą przyrodą, dzięki czemu pomagają one włączyć sztuczne elementy do krajobrazu.
- Przy dobrym zagospodarowaniu skupiska drzew, pasy drzew i pojedyncze drzewa spełniają następujące funkcje:
 - współdziałają w poprawie warunków mikroklimatycznych,
 - przejmują funkcje czynników strukturotwórczych w „architekturze” krajobrazu terenów równinnych o małej lesistości,
 - są bardzo ważnym elementem potencjału rekreacyjnego w mieście,
 - są rezerwuarem potencjalnie użytkowych gatunków roślin i zwierząt.
- Konieczne jest podjęcie szybkich i intensywnych działań w celu zapewnienia trwałości ekosystemów naturalnych na terenie miasta i utrzymanie jeszcze relatywnie wysokiej różnorodności biologicznej.
- Ochrona terenów biologicznie czynnych jest równoznaczna z zachowaniem powierzchni o zdolnościach retencyjnych i opóźniających spływ wód opadowych oraz roztopowych.
- W porównaniu do innych miast wojewódzkich oraz do normatywów zawierających wytyczne, co do ilości i jakości zieleni w mieście, można stwierdzić, że ilość białostockiej zieleni urządzonej jest absolutnie niewystarczająca, Białystok zajmuje pod tym względem dopiero 14 miejsce w kraju. Powierzchnię terenów zielonych należy zwiększyć kilkukrotnie, co jest możliwe biorąc pod uwagę potencjał tkwiący w dolinach rzecznych i terenach niezabudowanych na peryferiach, szczególnie w północno-wschodniej części miasta.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzaskwiniowej i Krokusowej

Tereny całkowicie wyłączone z przeznaczenia pod zabudowę

Obszary kształtowania systemu przyrodniczego miasta na bazie naturalnych walorów przyrodniczych środowiska

Obszary z dominacją funkcji ochronnych i turystyczno - rekreacyjnych, o wysokich walorach ekologicznych z dominacją funkcji glebochronnej, wodochronnej i krajobrazowej.
Obszary aktywnego kształtowania i renaturalizacji środowiska, do puszczalnego zainwestowania rekreacyjne o charakterze drobnych, drewnianych form architektonicznych

- Kompleksy leśne lasów miejskich - do utrzymania i ochrony obecnych form zagospodarowania i prowadzenia gospodarki leśnej w ramach planu zarządzania lasu
- Drobnopowierzchniowe tereny leśne oraz tereny z zaawansowaną sukcesją leśną, dla których proponuje się aktualny sposób użytkowania lub ich wykorzystanie w charakterze urządzonej zieleni wysokiej
- Tereny zalewowe i podmokłe dolin rzecznych z naturalnymi ekosystemami do wykorzystania w ochronie konserwatorskiej i w charakterze zieleni urządzonej
- Granica systemu korytarzy ekologicznych - maksymalny zasięg terenów budowlanych

Obszary ograniczonego zainwestowania budowlanego (obiekty obsługujące tereny zielone, publiczne i specjalne)

Tereny kształtowania funkcji uzupełniających system przyrodniczy

- Fragmenty dolin rzecznych - preferowane do urządzenia zieleni miejskiej i terenowych obiektów sportowo-rekreacyjnych
- Zieleni osiedlowa, komunikacyjna i ochronna

Grunty rolne preferowane do utrzymania użytkowania rolniczego

Tereny buforowe pomiędzy obszarami zabudowy mieszkaniowej i przemysłowej, a terenami ciągów i korytarzy ekologicznych. Tereny z dominacją funkcji rekreacyjnych, oraz tereny do utrzymania produkcji rolnej

- Tereny użytków rolnych dla których preferuje się aktualną formę użytkowania

Potencjalne tereny inwestycyjne

- Tereny o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy
- Tereny o średnio korzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy

Obszary zabudowane

- Zabudowa i ciągi komunikacyjne

Obszary potencjalnych konfliktów i zagrożeń

- Linia energetyczna o napięciu 110 i 220 kV
- Miejsca występowania rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt

Rysunek 2 Przydatność terenu do funkcji użytkowych

źródło: *Ekofizjografia Białegostoku (Kwiatkowski i Gajko 2012)*

1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku

Ustalenia *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku* są wiążące przy sporządzaniu planów miejscowych.

Projekt przedmiotowego planu nie narusza ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku” uchwalonego uchwałą Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

W studium opracowywany obszar został określony jako **2MN – tereny zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności**, zaliczanych do obszarów urbanizacji.

Na tych terenach funkcje podstawowe to: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

Funkcje uzupełniające to:

- zabudowa usługowa służąca realizacji celów publicznych na poziomie lokalnym i ponadlokalnym,
- zabudowa usługowa z zakresu usług rynkowych służąca zaspokojeniu potrzeb mieszkańców,
- zabudowa z zakresu wytwórczości drobnej,
- zabudowa mieszkaniowa średniej intensywności,
- tereny lokalnych przestrzeni publicznych,
- tereny zieleni urządzonej,
- komunikacja,
- infrastruktura techniczna,
- istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach.

Teren 2MN to obszar zewnętrzny – przedmieście stanowią przede wszystkim tereny o atrakcyjnym, otwartym krajobrazie, z dużym udziałem terenów zieleni, enklawami obszarów zabudowy mieszkaniowej o niskiej intensywności. Charakteryzuje się on układem przestrzennym typowym dla terenów podmiejskich i wiejskich. Obejmuje zespoły zabudowy głównie mieszkaniowej jednorodzinnej, historycznie ukształtowanych układów urbanistycznych dawnych wsi, zespoły zabudowy produkcyjno-usługowej, oraz tereny otwarte o wysokich wartościach krajobrazowych i przyrodniczych. Obszar ten będzie stanowić naturalny bufor i tło krajobrazowe dla intensywnej struktury miejskiej.

Kierunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania na obszarze 2MN to:

- kształtowanie zespołów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej,
- kształtowanie form i charakteru zabudowy w dostosowaniu do warunków lokalnych, z uwzględnieniem istniejących historycznych układów przestrzennych, w tym dawnych wsi,
- zachowanie istniejących oraz tworzenie nowych przestrzeni publicznych w powiązaniu z obiektami i urządzeniami usług służących zaspokojeniu potrzeb mieszkańców oraz terenami zieleni publicznej.

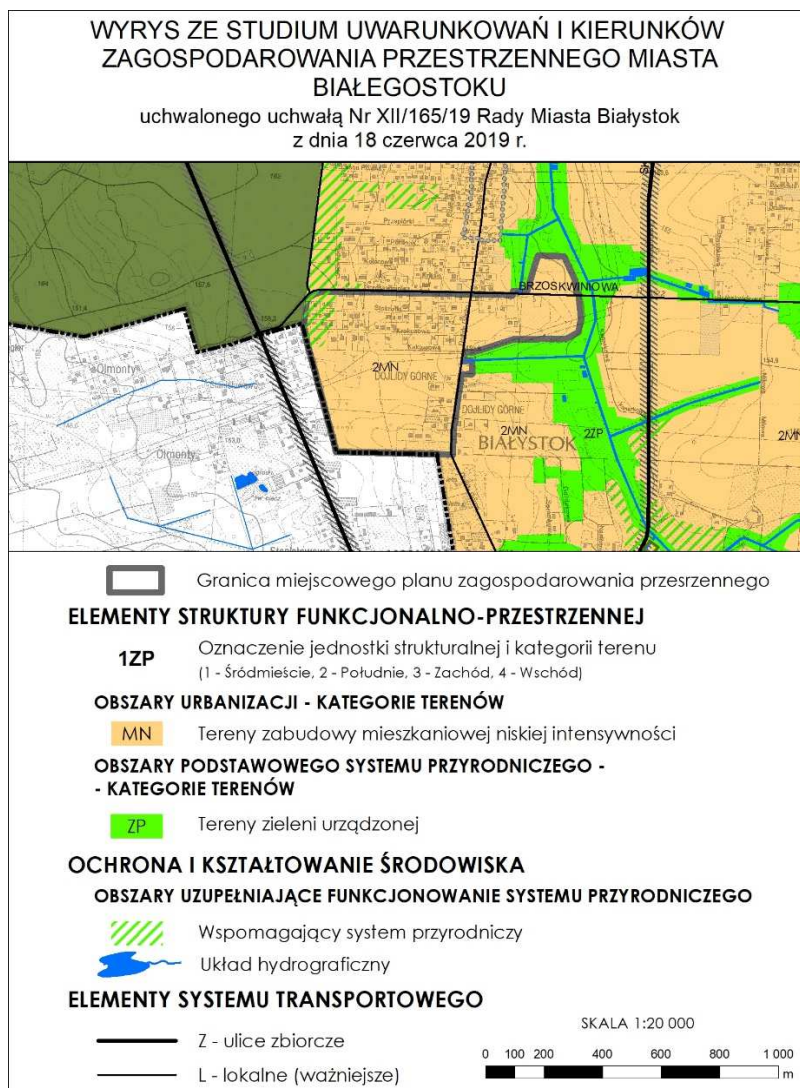
Fragment terenu w bezpośrednim sąsiedztwie Lasu Solnickiego na rysunku Studium oznaczono jako obszar wspomagający system przyrodniczy miasta, na którym należy dążyć do:

- kształtowania ciągłości funkcjonalno-przestrzennej lokalnych skwerów, zieleni przydomowej, przyulicznej, osiedlowej z obszarami podstawowego systemu przyrodniczego (przebieg i zakres do ustalenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego),
- zagospodarowania niewielkich powierzchniowo terenów leśnych i zadrzewień jako tereny zieleni urządzonej, z priorytetem zachowania istniejącego drzewostanu,
- kształtowania zabudowy o charakterze ekstensywnym, z dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnej,
- zachowania istniejących wartości krajobrazu kulturowego.

System przyrodniczy wspomagający pełni funkcję uzupełniającą i wspomagającą obszar systemu przyrodniczego podstawowego. Wspomagający system przyrodniczy tworzą obszary, na których funkcje przyrodnicze oraz pozaprzyrodnicze, w tym mieszkaniowa, usługowa i aktywności gospodarczej, są równoważne. Stanowią uzupełnienie podstawowego systemu przyrodniczego, przenikające w obszary zurbanizowane.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzostkowiowej i Krokusowej

Rysunek 3 Wyrys ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku

1.2.3. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Omawiany obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzostkowiowej i Krokusowej sąsiaduje bezpośrednio za wschodnią granicą z dwoma miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego (rys. 4):

- z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku (rejon systemu przyrodniczego miasta) - uchwałą Nr XXX/342/12 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 czerwca 2012 r. Projekt omawianego planu graniczy z terenami przeznaczonymi pod zieleni urządzonej i wody powierzchniowe śródlądowe (2.5ZP,WS) oraz z terenem przeznaczonym pod zieleni urządzonej, lasy i wody powierzchniowe śródlądowe (1.8ZP,ZL,WS). Tereny te stanowią obszary wspomagające utrzymanie walorów przyrodniczych i powiązań ekologicznych poza obszarem planu oraz pełnią funkcję hydrologiczną, biologiczną oraz rekreacyjną.
- z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Dojlidy Górne i Cytrusowej - uchwałą Nr IV/63/18 Rady Miasta Białystok z dnia 17 grudnia 2018 r. Sąsiedztwo omawianego obszaru to głównie zabudowa

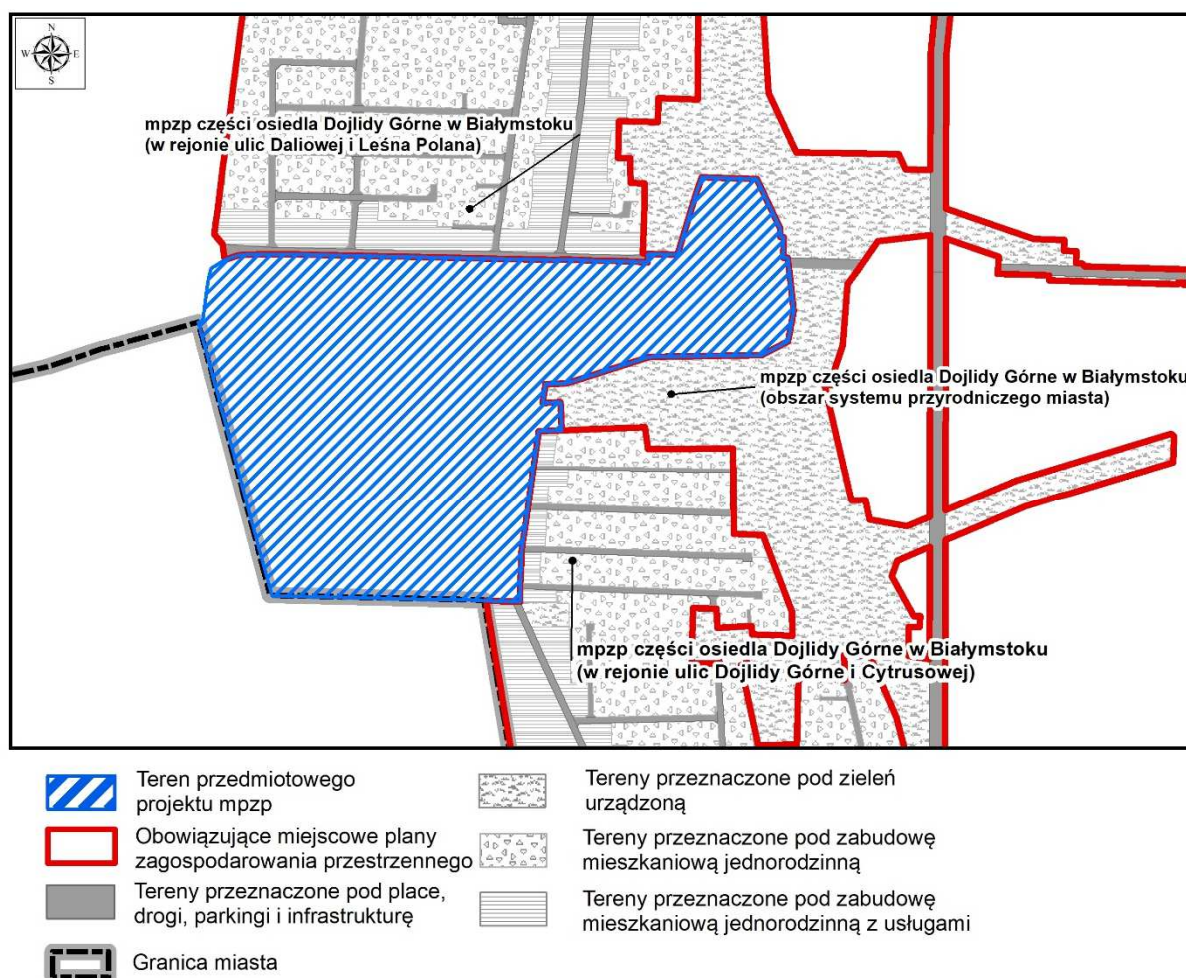
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

mieszkańcowa jednorodzinna i usługowa wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną (1.1MN,U-1.8MN,U). Pomędzy tymi terenami występuje teren przeznaczony pod zieleń urządzoną wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi (3ZP) na którym to pozostawia się wysoki teren powierzchni biologicznie czynnej, na minimum 80% oraz utrzymuje się istniejące zadrzewienia i wkomponowuje je w nowe założenia zieleni.

Zaś od strony północnej sąsiaduje z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku (w rejonie ulic Daliowej i Leśna Polana) uchwałą Nr LXIII/899/22 Rady Miasta Białymstok. Bezpośrednie sąsiedztwo stanowi ul. Brzoskwiniowa 1KD-L, za którą znajdują się tereny przeznaczone w większości pod zabudowę jednorodzinna i usługowa (2.1MN,U- 2.4MN,U; 2.6MN,U) oraz teren o symbolu 3.11MN przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinna.

Założenia urbanistyczne w projekcie planu będą kontynuowały na tym terenie głównie zabudowę mieszkaniową jednorodzinna oraz mieszkaniową jednorodzinna i usługowa.

Rysunek 4 Położenie projektu planu na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku

1.2.4. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022

Działania zmierzające do zapobiegania powstawaniu odpadów, ograniczania ich ilości oraz negatywnego oddziaływania na środowisko koncentrować się powinny głównie na działaniach edukacyjnych i informacyjnych. W ramach prowadzonych działań edukacyjnych zwrócić należy również uwagę na promocję wykorzystania produktów wytwarzanych z materiałów odpadowych.

W obowiązującym *Planie Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022* wskazano do osiągnięcia do 2028 r. m.in. następujące cele główne w stosunku do gospodarki odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji:

- 1) Zmniejszenie ilości powstających odpadów (ograniczenie marnotrawienia żywności, wprowadzenie selektywnego zbierania bioodpadów z zakładów zbiorowego żywienia).
- 2) Zwiększenie świadomości społeczeństwa na temat właściwego gospodarowania odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji.
- 3) Zapewnienie jak najwyższej jakości zbieranych odpadów przez odpowiednie systemy selektywnego zbierania odpadów, w taki sposób, aby mogły one zostać w możliwie najbardziej efektywny sposób poddane recyklingowi.
- 4) Zmniejszenie udziału zmieszanych odpadów komunalnych w całym strumieniu zbieranych odpadów (zwiększenie udziału odpadów zbieranych selektywnie).
- 5) Zwiększenie udziału odzysku, w szczególności recyklingu odniesieniu do szkła, metali, tworzyw sztucznych oraz papieru i tektury, jak również odzysku energii z odpadów zgodnego z wymogami ochrony środowiska.
- 6) Zwiększenie ilości zbieranych selektywnie odpadów niebezpiecznych występujących w strumieniu odpadów komunalnych.
- 7) Zmniejszenie ilości odpadów ulegających biodegradacji unieszkodliwianych przez składowanie.
- 8) Zaprzestanie składowania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zebranych.
- 9) Zaprzestanie składowania zmieszanych odpadów komunalnych bez przetworzenia.
- 10) Likwidacja miejsc nielegalnego składowania odpadów komunalnych.

Jednym z celów szczegółowych jest objęcie wszystkich właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy systemem selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Zapisy projektu planu nie wpływają negatywnie na dążenie do osiągnięcia ww. celów *Planu Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022*.

1.2.5. Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021–2024 z perspektywą na lata 2025-2028

Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021-2024 z perspektywą na lata 2025-2028 jest dokumentem planowania strategicznego, zawierającym cele i kierunki polityki w zakresie ochrony środowiska, prowadzonej przez miasto Białystok i określającym wynikające z nich działania.

Nadrzędnym celem polityki ochrony środowiska na lata 2021 – 2024 jest dążenie do: „Zrównoważonego i trwałego rozwoju miasta Białystok, w którym środowisko przyrodnicze i jego ochrona mają znaczący wpływ na przyszły charakter tego obszaru i równocześnie wspierają jego rozwój gospodarczy i społeczny poprzez poprawę jego stanu, ładu przestrzennego i rozwój infrastruktury ochrony środowiska”. Cele i kierunki interwencji stanowią zestaw pożądaných (wskazywanych) kierunków do realizacji lub zaniechania, mających w efekcie

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

poprawić stan jakości środowiska, zachować lub ochronić wartościowe komponenty środowiska i dać narzędzie do racjonalnego korzystania ze środowiska.

Tabela 1 Cele Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok powiązane z projektem planu

Obszar interwencji	Cel strategiczny w latach 2021-2024 Kierunek interwencji
Ochrona klimatu i jakości powietrza	Osiągnięcie dobrej jakości powietrza i jakości życia mieszkańców – dążenie do osiągnięcia dopuszczalnych i docelowych poziomów zanieczyszczeń powietrza - Poprawa efektywności energetycznej w sektorze publicznym, w tym termomodernizacja i wymiana oświetlenia; - Rozbudowa systemu dróg dla rowerów i innej infrastruktury rowerowej, promocja ruchu rowerowego; - Planowanie przestrzenne służące poprawie jakości powietrza;
Zagrożenia hałasem	Ochrona mieszkańców przed nadmiernym oddziaływaniem hałasu - Ograniczenie oddziaływania hałasu komunikacyjnego; Osiągnięcie dobrego stanu klimatu akustycznego, bez przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu - Uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego zagadnienia ochrony środowiska przed hałasem;
Pola elektromagnetyczne	Ochrona mieszkańców przed nadmiernym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych - Uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego zagadnienia pól elektromagnetycznych;
Gospodarowanie wodami	Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód powierzchniowych oraz ochrona jakości wód podziemnych i racjonalizacja ich wykorzystania, ochrona przed powodzią, suszą i deficytem wody - Poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych;
Gospodarka wodno-ściekowa	Zapewnienie zrównoważonego systemu gospodarki wodno-ściekowej - Zapewnienie odpowiedniej jakości wody pitnej poprzez modernizację zbiorowego systemu uzdatniania i dystrybucji wody; - Rozwój i modernizacja zbiorowego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych; - Zwiększenie retencji wodnej i gruntowej w celu ochrony terenów zabudowanych przed podtopieniami;
Gleby	Ochrona i zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi - Przeciwdziałanie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi; - Zapobieganie degradacji gleb.
Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów	Zapewnienie zrównoważonego systemu gospodarki odpadami - Doskonalenie systemu gospodarki odpadami zgodnego z hierarchią postępowania z odpadami w szczególności systemu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych z obszaru miasta; - Poprawa jakości środowiska;
Zasoby przyrodnicze	Utrzymanie różnorodności biologicznej lasów i poprawa ich stanu zdrowotnego - Przestrzeganie zasad przeprowadzania zabiegów hodowlanych i technicznych zgodnie z funkcją lasów. Zachowanie istniejącego dziedzictwa przyrodniczego - Opieka nad pomnikami przyrody oraz monitorowanie ich stanu; Zapewnienie właściwej struktury i jakości terenów zieleni - Ochrona istniejących terenów zieleni wraz z utrzymaniem ich w należyтым stanie;

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

	- Zwiększenie bioróżnorodności i walorów przyrodniczych w parkach i na skwerach;
Zagrożenia poważnymi awariami	Doskonalenie systemu ochrony mieszkańców i środowiska przed skutkami poważnych awarii - Zapewnienie warunków do skutecznego usuwania skutków zagrożeń środowiska; - Bezpieczny transport materiałów niebezpiecznych;
Edukacja ekologiczna	Podniesienie stanu świadomości ekologicznej mieszkańców. Kształtowanie postaw proekologicznych - Udostępnianie informacji o środowisku zgodnie z ustawą dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

1.2.6. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego

Polityka przestrzennego zagospodarowania województwa realizuje cele określone dla jego przestrzeni i współpracy transgranicznej w: *Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030* i powiązanych z nią krajowych strategiach rozwoju (DSRK 2030, ŚSRK 2020, KSRR 2020) oraz Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020 i powiązanych z nią częściowych dokumentach strategicznych. Cele te oraz realizujące je zasady i kierunki działań wynikają z uwarunkowań zagospodarowania oraz uwzględniają wnioski zgłoszone do *Planu* przez samorządy województw sąsiadujących, organy samorządu powiatowego i gminnego. System celów polityki przestrzennej zagospodarowania województwa obejmuje cel strategiczny i 5 celów częściowych, stanowiących jego rozwinięcie, odniesionych do kluczowych elementów zagospodarowania województwa, w tym jego obszarów funkcjonalnych.

Celem strategicznym polityki przestrzennej zagospodarowania województwa podlaskiego jest: „Zrównoważone zagospodarowanie przestrzeni województwa podlaskiego, sprzyjające rozwojowi społeczno-gospodarczemu, spójności społecznej i terytorialnej, konkurencyjności oraz wykorzystaniu potencjału przyrodniczego, kulturowego i położenia przygranicznego”.

Zapewnienie realizacji celu strategicznego wymaga skupienia działań podmiotów publicznych na wybranych elementach zagospodarowania i wyodrębnionych terytoriach poprzez cele częściowe, do których należą:

- Cel 1. Zwiększenie konkurencyjności miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodków – wojewódzkiego Białegostoku, subregionalnych Łomży i Suwałk oraz powiatowych w zakresie jakości: infrastruktury funkcji ponadlokalnych publicznych, potencjału gospodarczego, powiązań funkcjonalnych zewnętrznych i struktur przestrzennych zagospodarowania,
- Cel 2. Wzmocnienie spójności województwa w procesie zrównoważonego terytorialnie rozwoju i modernizacji zagospodarowania przestrzennego obszarów wiejskich z wykorzystaniem ich potencjału wewnętrznego, specjalizacji regionalnej i położenia przygranicznego,
- Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej zewnętrznej i wewnętrznej województwa podlaskiego, poprzez rozwój infrastruktury transportowej, ze zmniejszeniem kosztów środowiskowych, oraz telekomunikacyjnej i teleinformatycznej,
- Cel 4. Osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego województwa, w tym sieci ekologicznej, walorów dziedzictwa kulturowego i krajobrazowych oraz racjonalne użytkowanie ich zasobów,

- Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej województwa na zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego, naturalne i awariami przemysłowymi oraz zdolności obronnych i ochronnych.

Zasady ogólne polityki przestrzennej województwa podlaskiego mają charakter stały i dotyczą wszelkich form działalności w przestrzeni:

- 1) Ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju - oznaczająca taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje integrowanie działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności oraz obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Wynikają z niej następujące zasady planowania publicznego:
 - zasada racjonalności ekonomicznej,
 - zasada preferencji regeneracji,
 - zasada przezorności ekologicznej,
 - zasada kompensacji ekologicznej,
- 2) Funkcjonowanie zintegrowanego systemu rozwoju zapewniają:
 - zasada hierarchiczności celów,
 - zasada dynamicznego strefowania,
 - zasada partycypacji społecznej,
 - zasada harmonijnego wpisania dziedzictwa kulturowego w struktury przestrzenne,
 - zasada odchodzenia od monofunkcyjności przeznaczenia terenu,
 - zasada poprawy funkcjonowania struktur i układów przestrzennych,
 - zasada tworzenia rezerw terenowych.

1.2.7. Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej

Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej opracowywany został dla strefy aglomeracja białostocka (kod strefy PL2001) w związku z przekroczeniem poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM10, pyłu zawieszonego PM2,5 oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu w powietrzu w 2011 i 2012 r.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia *Programu ochrony powietrza* jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza, a przez to poprawa warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepsza jakość życia w aglomeracji.

Działania kierunkowe, czyli mające wpływ na obniżenie emisji pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz B(a)P w zakresie planowania przestrzennego poprzez uwzględnianie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego ustaleń umożliwiających ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM10, PM2,5 oraz benzo(a)pirenu, polegają na:

- zachowaniu ciągłości korytarzy ekologicznych,
- kształtowaniu zabudowy w sposób umożliwiający swobodny przepływ mas powietrza na terenach regeneracji i przewietrzania,
- stosowaniu odpowiednich wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,
- tworzenie publicznych terenów zieleni urządzonej, w tym parków, skwerów,
- wprowadzaniu zieleni izolacyjnej do ciągów komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu,
- dopuszczeniu stosowania paliw stałych na terenach, na których nie ma możliwości uzyskania warunków podłączenia do ogólnomiejskiej sieci ciepłowniczej lub gazowej, lub na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w przypadku stosowania źródeł ciepła o mocy nie większej niż 30 kW,

- preferowaniu zaopatrzenia w ciepło z miejskiej sieci ciepłowniczej (w obszarach, gdzie jest to technicznie możliwe),
- rozbudowie sieci ulic, która pozwoli ograniczyć wewnątrzmijski ruch tranzytowy przez obszar śródmieścia,
- tworzeniu stref ruchu pieszego i uspokojonego na obszarze śródmieścia,
- uwzględnieniu konieczności budowy ścieżek rowerowych lub ciągów pieszo-rowerowych wzdłuż nowo budowanych dróg.

1.2.8. Plan adaptacji miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030

Celem nadrzędnym *Planu adaptacji miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030* (MPA) jest podniesienie potencjału adaptacyjnego miasta Białystok zapewniającego wdrażanie zrównoważonego rozwoju i osiągnięcie wysokiej jakości życia. Cele strategiczne *Planu adaptacji* powiązane z analizowanym projektem planu to:

- Adaptacja do zagrożeń termicznych
- Adaptacja do zagrożeń związanych z opadem i powodzią/podtopieniami
- Uwzględnienie zmian klimatu w planowaniu przestrzennym.

Największymi zagrożeniami klimatycznymi dla Miasta Białystok są wzrostowe trendy zarówno opadów (sumy i ich intensywności powodujące wezbrania i nagłe powodzie lokalne typu flash flood), upałów (w tym temperatur maksymalnych i liczby fal upałów) jak i susz (w szczególności długość okresów bezopadowych). Pomimo tendencji spadkowej nie należy również lekceważyć przymrozków, które mogą powodować istotne skutki wiosną w okresie kwitnienia roślin oraz oblodzenia groźne o każdej porze roku. Zjawiska te mogą stanowić poważne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania miasta oraz zdrowia i życia jego mieszkańców.

Jednym ze sposobów przeciwdziałania skutkom zmian klimatu jest odpowiednie kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, w tym terenów zieleni, które regulują klimat lokalny, retencjonują wodę łagodząc zarówno skutki suszy jak i powodzi. Odpowiednia, z punktu widzenia adaptacji do zmian klimatu, struktura przestrzenna to wyższy komfort życia mieszkańców, wzrost poziomu bezpieczeństwa oraz mniejsze straty materialne związane z występowaniem ekstremalnych zjawisk klimatycznych.

Według analiz przeprowadzonych w MPA, w przypadku takich zagrożeń klimatycznych jak upały i opady w sektorze gospodarki przestrzennej w północnej części opracowania działania są planowane w dłuższej perspektywie (2050), zaś dla pozostałej części wskazane jest monitorowanie. W pozostałych sektorach: gospodarki wodnej, transportu, zdrowia publicznego nie ma konieczności podejmowania działań dla poszczególnych zagrożeń klimatycznych.

Cel MPA jest zgodny z głównym celem *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030* (SPA2020), czyli zapewnieniem zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Wynikiem działań dotyczących polityki przestrzennej uwzględniającej konsekwencje zmian klimatycznych dla miast powinna być m.in. adaptacja instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawalnych, mała retencja miejska oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymiana szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne.

Priorytetem w planowaniu przestrzennym powinna być ochrona lokalnych wartości środowiskowych. Tereny te pełnią funkcję przyrodniczą, głównie klimatyczną, hydrologiczną i biologiczną. W ramach adaptacji do zagrożeń termicznych ważne są działania w zakresie wyznaczenia, utrzymania i ochrony obszarów mających kluczowe znaczenie dla przepływu mas powietrza na terenie miasta (korytarzy wentylacyjnych). Należy zapewnić ochronę tych terenów przed utratą ich funkcji. Ochrona czynna poprzez pielęgnację, uzupełnienie istniejącej pokrywy roślin-

nej. Należałoby ograniczyć lokalizację zabudowy mieszkaniowej lub innych obiektów mogących stworzyć efekt bariery. W ramach adaptacji do zagrożeń związanych z opadem i powodzią ważne jest zachowanie lokalnych korytarzy ekologicznych, ochrona istniejących drzew w przestrzeni miejskiej.

W planowaniu przestrzennym należy uwzględnić problematykę adaptacji do zmian klimatu. Tereny zielone odgrywają kluczową rolę w łagodzeniu negatywnych zmian klimatu. Ważne jest zachowanie zrównoważonego rozwoju obszaru miasta, z uwzględnieniem potrzeb budowlanych jak i zachowania zasobów przyrodniczych.

1.2.9. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

Najważniejszym przesłaniem Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) jest ochrona zasobów wodnych dla przyszłych pokoleń. *II aktualizacja Planu Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Wisły* stanowi wypełnienie zobowiązań wynikających z postanowień Ramowej Dyrektywy Wodnej w zakresie cyklicznej (sześciolatniej) aktualizacji planów gospodarowania wodami. *IlaPGW na obszarze dorzecza Wisły* jest głównym dokumentem planistycznym w zakresie gospodarowania wodami na tym obszarze dorzecza. Stanowi on podstawę do podejmowania decyzji kształtujących stan zasobów wodnych na obszarze dorzecza i zasady gospodarowania nimi. Służy także koordynowaniu działań zmierzających do spełnienia celów RDW w zakresie osiągnięcia lub utrzymania co najmniej dobrego stanu wód oraz ekosystemów od wód zależnych, poprawy stanu zasobów wodnych, poprawy możliwości korzystania z wód, zmniejszenia ilości wprowadzanych do wód lub do ziemi substancji mogących negatywnie oddziaływać na wody. Priorytetem *IlaPGW na obszarze dorzecza Wisły* jest stworzenie w ekosystemach wodnych i od wód zależnych warunków, określonych w RDW, sprzyjających osiągnięciu celów środowiskowych wyznaczonych dla poszczególnych JCW oraz dla obszarów chronionych.

Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym jest utrzymanie tego stanu/potencjału. Dla naturalnych części wód celem jest osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne jest dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Większa, wschodnia część omawianego obszaru znajduje się w zlewni Cieku spod Dojlid Górnych uchodzącego do rzeki Białej, natomiast zachodnia część – w zlewni Horodnianki uchodzącej do Narwi.

Przeptywającą poza granicami projektu planu rzekę Białą należy postrzegać przez pryzmat Ramowej Dyrektywy Wodnej, która dla wszystkich wód na obszarze Unii Europejskiej wyznaczyła cele środowiskowe. Biała została zakwalifikowana jako silnie zmieniona część wód (SZCW); oznacza to, że charakter JCWP został znacznie zmieniony na skutek fizycznego oddziaływania człowieka. W praktyce oznacza to konieczność dbania o dobre parametry fizyko-chemiczne wód rzeki Białej oraz poprawę jej warunków hydromorfologicznych, tj. kształt koryta lub drożność, które upodobią go do rzeki naturalnej.

Według *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* rzeka Biała jest uważana za potok nizinny piaszczysty (wg typologii JCWP) o kodzie PLRW2000172616899.

Celem środowiskowym dla niej jest uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. W *Planie* tym z 2011 r. zauważono, że jest zagrożone dla rzeki Białej osiągnięcie ww. celów środowiskowych dla JCWP, dlatego też w aktualizacji w 2016 r. ze względu na występującą presję komunalną i niską emisję w zlewni JCWP przedłużono termin osiągnięcia jej dobrego stanu do 2027 r. W *IlaPGW* zalecono z kategorii działań – poprawę warunków hydromorfologicznych rzek i potoków i wskazano w nim grupę działań – poprawę stanu elementów hydromorfologicznych w zakresie spełnienia celów środowiskowych.

Analizowany teren znajduje się w obszarze JCWPd o kodzie PLGW200052, z monitoringu określono dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny. Celem środowiskowym dla ww. JCWPd jest dalsze utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych wg aktualizacji *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* jest niezagrożona.

1.2.10. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych

Celem *Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych* przez realizację ujętych w nim inwestycji, jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami. *KPOŚK* została opracowana zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 91/271/EWG, który zobowiązuje do stosowania podwyższonego usuwania biogenów na wszystkich oczyszczalniach ścieków w aglomeracjach powyżej 10 000 RLM.

Białystok został uznany za aglomerację priorytetową dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego. Aglomeracja (wg Prawa wodnego) oznacza teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych.

Część obszaru aglomeracji nie obsługiwana systemem kanalizacyjnym powinna mieć wg *KPOŚK* zapewnione odprowadzenie i oczyszczanie ścieków przy wykorzystaniu systemów indywidualnych na odpowiednim poziomie ochrony środowiska.

Kolejne aktualizacje *KPOŚK* (w 2005 r., 2010 r., 2011 r., 2016 r., 2017 r. i 2022 r.) dotyczyły głównie weryfikacji wykazu aglomeracji oraz planowanych inwestycji w zakresie ich wyposażenia w systemy kanalizacji zbiorczej oraz oczyszczalnie ścieków.

Wnioski z *Prognozy oddziaływania na środowisko* wskazują, że realizacja celów *KPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska, poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (m.in. rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r., poz. 977) oraz art. 46 ust.1 pkt 1 oraz art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzaskwiniowej i Krokusowej

udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.).

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie do projektu planu został uzgodniony na podstawie art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Białymstoku (znak: WPN.411.1.37.2020.EC z dnia 16 września 2020 r.) oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Białymstoku (opinia nr 154/NZ/2020 z dnia 31.08.2020 r.).

Zakres terytorialny opracowania obejmuje teren projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach określonych uchwałą Nr XXVI/414/20 Rady Miasta Białystok z dnia 22 czerwca 2020 r. i tereny sąsiednie w obszarze, na którym mogłyby skutkować realizacja ustaleń tego planu.

Stan środowiska omawianego terenu i zagrożenia wynikające z realizacji ustaleń projektu planu przedstawiono w formie graficznej (załącznik 1 i załącznik 2) oraz opisowej, zawartej w niniejszym opracowaniu.

Celem opracowania „prognozy oddziaływania na środowisko” jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania zamierzeń o implikacjach środowiskowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne, a co za tym idzie zinterpretowanie i skuteczne przekazanie informacji o tych oddziałyvaniach. Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych doń nowych czynników. W trakcie prognozowania uwzględnia się wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami. Oprócz zależności przyczynowo-skutkowych uwzględnia się powiązania łącznie z wtórnymi przyczynami i skutkami oraz proponuje działania zaradcze i korekcyjne. Zadaniem prognozy jest ocena całościowa i obiektywna przedmiotowego terenu.

Do oceny interakcji między człowiekiem a środowiskiem, w prognozie oddziaływania na środowisko zastosowano głównie metodę analityczno-porównawczą. Dla zbadania stanu środowiska wykorzystano materiały archiwalne uzupełnione i zaktualizowane na podstawie bezpośrednich badań terenowych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Aby kontrolować praktyczne skutki zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym Białegostoku, zarówno z punktu widzenia ich zgodności z ustaleniami zawartymi w projekcie planu, jak i ich potencjalnego wpływu na środowisko przyrodnicze oraz implementacji zaleceń i sugestii zawartych w niniejszej prognozie, niezbędne jest prowadzenie systemu monitorowania planu, czyli sprawdzania postępów z jego realizacji. Monitoring powinien umożliwić korygowanie działań, które nie przynoszą planowanych efektów i rezultatów, reagowanie na zmiany sytuacji w mieście.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta uwzględniającej m.in. prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórki obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg.

Na podstawie artykułu 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym co najmniej raz w kadencji Prezydent Miasta przekazuje Radzie Gminy wyniki analiz. Zostaną one poszerzone o ocenę skutków realizacji ustaleń wszystkich obowiązujących planów. Jednym z narzędzi, które posłuży do ww. analizy będzie ortofotomapa Białegostoku.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne z realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. Aktualny stan środowiska przyrodniczego

budowa geologiczna, geomorfologia oraz gleby

Obszar objęty opracowaniem położony jest na Nizinie Północnopodlaskiej i w całości należy do zachodniej części mezoregionu Wysoczyzny Białostockiej. Powierzchnia omawianego obszaru zbudowana jest z utworów czwartorzędowych, reprezentujących zlodowacenie środkowopolskie. Najwyższy punkt to 158,75 m n.p.m. położony na południu omawianego obszaru, najniższy - to ok. 149 m n.p.m. znajdujący się w części północno-wschodniej (w sąsiedztwie morfologicznej doliny rzecznej przy cieku Spod Dojlid Górnych).

Na podst. map opracowanych przez W. Kwiatkowskiego (Geomorfologia i Geologia) w 2004 r. omawiany obszar leży na wysoczyźnie moreny ablacyjnej zbudowanej z piasków, żwirów i głazów lodowcowych oraz na wysoczyźnie moreny dennej złożonej z gliny zwałowej. Na niewielkich fragmentach na wschodzie na granice projektu planu zachodzi taras zalewowy, dno doliny, zbudowany z piasków humusowych i namułów dolin i zagłębień okresowo przepływowych. Natomiast na mapie stanowiącej kompilację arkuszy Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski 1 : 50 000, arkuszy Białystok (Kmieciak 2004) i Wasilków (Laskowski 2002) zauważa się, że południowa i środkowa część opracowania to wysoczyzna moreny dennej zbudowana z gliny zwałowej, zaś północno-zachodnia część to wysoczyzna moreny ablacyjnej złożona z piasków, żwirów i głazów lodowcowych. W obrębie równiny dennej, w części północno-wschodniej, w obniżeniu, na skutek długotrwałego wytapiania brył i płatów martwego lodu występuje zagłębienie wytopiskowe zbudowane z piasków, mułków i żwirów wytopiskowych, W tej części projektu planu widoczne są również fragmenty dna doliny rzecznej z zaakumulowanymi przez wody płynące piaskami humusowymi i namułami den dolinnych oraz zagłębień okresowo przepływowych.

Przepuszczalność gruntów w większości terenu objętego projektem planu jest średnia ze względu na występowanie piasków średnio i gruboziarnistych. Fragmenty w południowej i środkowej części charakteryzują się bardzo słabą przepuszczalnością (piaski gliniaste, pyły,

gliny i ility), oraz niewielkie płyty na północy i wschodzie mają słabą przepuszczalność (piaski drobne i słabo gliniaste oraz piaski pylaste).

Większa opracowywanego projektu planu (cała zachodnia, południowa) charakteryzuje się dobrymi warunkami fizjograficznymi do zabudowy. Wyjątek stanowi północno - wschodnia część terenu, która to posiada średnio korzystne warunki ekofizjograficzne do zabudowy, oraz fragmentarycznie, dna doliny rzecznej charakteryzują się niekorzystnymi warunkami fizjograficznymi do zabudowy.

warunki hydrograficzne i hydrogeologiczne

Większa, wschodnia część omawianego obszaru pod względem rozmieszczenia w zlewniach topograficznych na terenie miasta znajduje się w zlewni Cieku spod Dojlid Górnych uchodzącego do rzeki Białej, natomiast zachodnia część – w zlewni Horodnianki uchodzącej do Narwi. Kierunek spływu wód powierzchniowych następuje zgodnie ze spadkiem terenu.

W środkowej części terenu pierwszy poziom wody gruntowej występuje na poziomie od 4-6 m p.p.t. Im dalej na wschód poziom ten jest coraz płytszy i kształtuje się początkowo na poziomie od 2-4 m p.p.t, dalej od 1-2 m p.p.t. oraz fragmentarycznie na wschodnich krańcach wynosi on 0-1 m p.p.t. Fragment wzdłuż zachodniej granicy opracowania charakteryzuje się poziomem wody gruntowej od 2-4 m p.p.t.

Przepływającą poza granicami projektu planu rzekę Białą należy postrzegać przez pryzmat Ramowej Dyrektywy Wodnej, która dla wszystkich wód na obszarze Unii Europejskiej wyznaczyła cele środowiskowe. Biała została zakwalifikowana jako silnie zmieniona część wód (SZCW); oznacza to, że charakter JCWP został znacznie zmieniony na skutek fizycznego oddziaływania człowieka. W praktyce oznacza to konieczność dbania o dobre parametry fizykochemiczne wód rzeki Białej oraz poprawę jej warunków hydromorfologicznych, tj. kształt koryta lub drożność, które upodobniają go do rzeki naturalnej.

Według *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* rzeka Biała jest uważana za potok nizinny piaszczysty (wg typologii JCWP) o kodzie PLRW2000172616899. Celem środowiskowym dla niej jest uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. W *Planie* tym z 2011 r. zauważono, że jest zagrożone dla rzeki Białej osiągnięcie ww. celów środowiskowych dla JCWP, dlatego też w aktualizacji w 2016 r. ze względu na występującą presję komunalną i niską emisję w zlewni JCWP przedłużono termin osiągnięcia jej dobrego stanu do 2027 r.

Analizowany teren znajduje się w obszarze JCWPd o kodzie PLGW200052, z monitoringu określono dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny. Celem środowiskowym dla ww. JCWPd jest dalsze utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych wg aktualizacji *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* jest niezagrożona.

Część istniejącej zabudowy, nie objęta siecią kanalizacyjną posiada lokalne urządzenia do gromadzenia ścieków (głównie zbiorniki tzw. szamba). Szamba te są jednak sukcesywnie likwidowane, w wyniku przyłączeń domostw do miejskiego systemu kanalizacji w ulicach.

Omawiany obszar znajduje się w znacznej odległości od Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218 – Pradolina rzeki Supraśl.

Teren opracowania nie znajduje się w obszarach zagrożonych powodzią od rzeki Supraśl wyznaczonych na mapach zagrożenia powodziowego opracowanych przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w 2015 r.

Biorąc pod uwagę funkcjonowanie hydrologiczne omawianego terenu, to do terenów przyczyniających się do zachowania zasobów wodnych, zasilających wody podziemne oraz spowalniających odpływ zaliczono tu tereny z procesami infiltracji (wsiąkania) i intercepcji. Znajdujący się grunt leśny pokryty wielowarstwową roślinnością sprzyja zatrzymywaniu wody i

jej częściowej retencji. Niezabudowane nieużytki rolne, gdzie w budowie podłoża przeważają utwory przepuszczalne oraz brak jest trwałej roślinności, stanowią swoiste okna hydrologiczne, poprzez które zachodzi zasilanie wód gruntowych i podziemnych. Do terenów z dominacją procesu intercepcji i infiltracji należą też tereny porolne pokryte roślinnością niską łąk, ugorów, pokryte częściowo zaroślami i kępami drzew. Na obszarach pokrytych trwałą roślinnością, przechwytywanie wody przez rośliny przyczynia się do spowolnienia obiegu wody. Tereny te występują również w obrębie terenów zurbanizowanych. Powierzchnie z zabudową mieszkaniową jednorodzinną, gdzie zabudowa ma charakter rozproszony, a w jej otoczeniu występuje znaczna powierzchnia terenów pokrytych roślinnością ogrodową, warzywnikami charakteryzuje zdolność do hamowania odpływu i infiltracji. Pozostałe tereny obejmują obszary dominacji odpływu powierzchniowego, których cechy środowiska nie przyczyniają się do wyraźnego spowolnienia obiegu wody. Są to powierzchnie dachów, ulic, chodników i wszystkie inne grunty pokryte sztuczną nawierzchnią.

szata roślinna

Część analizowanego projektu planu jest już zabudowana zabudową o funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej. Zabudowaniom tym towarzyszą ogrody przydomowe. Tereny wolne od zabudowy to w większości pozostałości rolne, tereny nieużytków rolnych, sklasyfikowane w ewidencji gruntów jako gruntu orne. Na niezabudowanej części, gdzie niegdzie widoczne są pojedyncze drzewa i grupy drzew.

Na obszarze opracowania występują na niewielkiej powierzchni siedliska leśne z roślinnością naturalną. W części północno – zachodniej widoczny jest płat grądu typowego *Tilio-Carpinetum typicum*. Poza postaciami z przewagą sosny w drzewostanie, luźną warstwę drzew budują świerk, brzoza, rzadziej osika i dąb. Zbiorowisko to sklasyfikowane zostało w ewidencji gruntów jako las. Poza tym na północy, bliżej sąsiadującej doliny rzecznej widoczny jest niewielki fragment brzeziny bagienniej *Dryopteridi thelypteridis-Betuletum pubescentis*. Jest to rodzaj lasu bagiennego, gdzie w warstwie drzew dominuje brzoza omszona, krzewów wierzba szara, sporadycznie spotyka się podrostry świerkowe.

Niewielką powierzchnię na północy zajmuje zbiorowisko situ rozpięzchłego *Epilobio - Juncetum effusi*, które już częściowo zostało zniszczone powstałym budynkiem mieszkalnym. Zbiorowisko to spotyka się na mokrych łąkach o podłożu próchniczo-gliniastym. Ponadto na niewielkich fragmentach wchodzącej w granice projektu planu dolinie rzecznej występują niesklasyfikowane zbiorowiska wybitnie antropogeniczne.

Teren objęty projektem planu rozpatrywany w kategorii wegetacji porostów objęty jest IV strefą lichenindykacyjną. W strefie IV korę drzew kolonizują porosty skorupiaste i luseczkowate oraz gatunki o plechach listkowatych. Obfitsze i bardziej gatunkowo zróżnicowane występowania porostów listkowatych, a także pojedynczych plech krzaczkowatych dowodzi znacznej poprawy warunków bioekologicznych tej strefy.

Do terenów o znacznej aktywności biologicznej zaliczono tereny pokryte roślinnością wysoką – jest to istniejący las, który cechuje mały stopień przekształcenia antropogenicznego. Udział terenów biologicznie czynnych jest tu bardzo wysoki i sięga 100%. Pozostałe niezabudowane obszary, tereny porolne to tereny pokryte roślinnością niską o średnim i niskim stopniu naturalności. Są to bardzo zróżnicowane formy roślinności trawiastej, obejmujące silnie przekształcone łąki, dawne pastwiska, trawniki w obszarach zabudowanych. Do obszarów cechujących się niskim stopniem aktywności biologicznej należą tereny zabudowy jednorodzinnej, gdzie proporcja terenów otwartych względem zabudowanych jest korzystniejsza dla warunków środowiska życia. Towarzysząca roślinność ogrodowa ozdobna lub użytkowa zajmuje 26-50%. Najniższy stopień aktywności biologicznej obejmuje tereny zabudowy ze znikomym udziałem roślinności w przedziale 0-25%. Nikły udział terenów czynnych

biologicznie powoduje, że tereny te stanowią swoiste bariery w łączności przyrodniczej.

Zdjęcie 1a Fragment lasu przy ul. Pod Lasem
Fot. Kamila Misiewicz, wrzesień 2022 r.

powiązania przyrodnicze

Obszar opracowania za wschodnią granicą sąsiaduje z doliną cieką spod Dojlid Górnych, która to znajduje się w podstawowym systemie przyrodniczym miasta Białegostoku wyznaczonym w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*. Ciek spod Dojlid Górnych uchodzi do rzeki Białej znajdującej się dalej na północ. Korytarz ekologiczny doliny Białej i jej dopływów stanowi główny, lokalny korytarz ekologiczny w skali miasta pomiędzy większymi jednostkami przyrodniczymi (Puszcza Knyszyńska i dolina Supraśli) ułatwiając wymianę gatunkową oraz zapewniając schronienie faunie bytującej w sąsiedztwie zurbanizowanej przestrzeni.

Znajdujący się w granicach opracowania grunt leśny, należący do wspomagającego systemu przyrodniczego (obszaru uzupełniającego funkcjonowanie systemu przyrodniczego) tworzy powiązania przyrodnicze z sąsiadującymi za granicą gruntami leśnymi, w tym z Lasem Solnickim, który znajduje się w systemie przyrodniczym miasta Białegostoku wyznaczonym w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku*. Takie lokalne korytarze ekologiczne są miejscem żerowania, rozrodu, schronienia, pożywienia dla wielu osobników. Jest to część systemu ekologicznego przyczyniająca się do zachowania równowagi przyrodniczej oraz trwałości procesów biologicznych. Takie naturalne związki mają ogromne znaczenie dla podtrzymania i odnawiania populacji zwierząt i roślin na terenie miasta. Tereny zielone, zadrzewione spełniają istotną rolę w kształtowaniu mikroklimatu na tym obszarze, stanowią duże bogactwo ekologiczne.

fauna

Niewielki fragment w zachodniej części terenu występuje w zasięgu występowania jeża wschodniego *Erinaceus roumanicus*, który występuje powszechnie na terenie całego miasta za wyjątkiem ścisłego centrum. Nietrudno go zaobserwować, zwłaszcza wieczorami podczas żerowania, m.in. na łąkach, w ogrodach, w pobliżu zakrzaczeń i stert gałęzi. Wszystkie gatunki jeżowate *Erinaceidae* są objęte ochroną częściową zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. poz. 2183). W związku z powyższym zakazuje się m.in.: umyślnego zabijania, umyślnego

okaleczania lub chwytania, umyślnego niszczenia ich form rozwojowych, niszczenia siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenia, usuwania lub uszkodzania jego schronień.

Zgodnie z *Ekofizjografią* nie stwierdzono występowania innych gatunków zwierząt. Nie wyklucza to, że chociażby obszar leśny czy inne niezabudowane dotychczas tereny, również po części zadrzewione, zakrzaczone stanowią, schronienie dla wielu gatunków zwierząt, w tym ptaków. Sprzyja temu również bezpośrednio sąsiedztwo od strony wschodniej doliny rzecznej. Właśnie tam za wschodnią granicą opracowania zaobserwowano liczne stanowiska gatunków ptaków, w tym chronionych takich jak derkacz *Crex crex* czy też gąsiorek *Lanius collurio*. Obszar doliny jest również miejscem występowania zasięgu czerwonończyka nieparka *Lycaena dispar* (gat. chronionego motyla), czy też gatunków płazów.

jakość powietrza

Klasyfikacja strefy Aglomeracja Białystok (kod strefy PL2001), w której znajduje się miasto Białystok, uzyskana w ocenie jakości powietrza za 2021 rok (GIOŚ 2022) w odniesieniu do substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi przedstawia się następująco:

- z uwzględnieniem poziomów dopuszczalnych określonych dla dwutlenku siarki (SO₂), dwutlenku azotu (NO₂), tlenku węgla (CO), benzenu (C₆H₆), pyłu zawieszonego PM₁₀, ołowiu (Pb) w pyłe zawieszonym PM₁₀ - klasa wynikowa A; dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} – klasa wynikowa A1 (brak przekroczeń średniorocznego poziomu dopuszczalnego II fazy) oraz klasa A (brak przekroczeń poziomu dopuszczalnego I fazy),
- z uwzględnieniem poziomów docelowych określonych dla arsenu (As), kadmu (Cd), niklu (Ni), benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀ - klasa wynikowa A,
- z uwzględnieniem poziomu docelowego i długoterminowego dla ozonu – odpowiednio klasa A i D1.

Ozon troposferyczny (przyziemny) jest zanieczyszczeniem wtórnym. Powstaje on w wyniku reakcji fotochemicznych tlenków azotu (spalanie paliw do celów komunikacyjnych i energetycznych) i lotnych związków organicznych (głównie nie spalone paliwo i rozpuszczalniki organiczne) i posiada zdolność przenoszenia się na duże odległości. Ozon jest silnym utleniaczem fotochemicznym, który powoduje poważne problemy zdrowotne, niszczy materiały i uprawy rolne. Narażenie człowieka na niewielkie podwyższone stężenia ozonu może prowadzić do reakcji zapalnych oczu, dróg oddechowych, a także zmniejszenia wydolności płuc. Jest powodem występowania objawów senności, bólu głowy i znużenia oraz powoduje spadek ciśnienia tętniczego krwi. Przy wyższych stężeniach występują objawy złego samopoczucia, nasilają się bóle głowy, rośnie pobudliwość, zmęczenie i wyczerpanie, objawy apatii.

Nadmierne zapylenie jest szkodliwe dla zdrowia. Pyły stanowią poważny czynnik chorobotwórczy ponieważ mogą powodować, np. podrażnienie naskórka i śluzówki, zapalenie górnych dróg oddechowych oraz wywoływać choroby alergiczne. Nie istnieje próg stężenia, poniżej którego negatywne skutki zdrowotne wynikające z oddziaływania pyłów na zdrowie ludzi nie występują.

Podwyższone wartości stężeń pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} oraz B(a)P występują w miesiącach zimowych. Można zatem założyć, że odpowiedzialna jest za nie przede wszystkim niska emisja z systemów grzewczych, związana z sektorem komunalno-bytowym. W ogrzewaniu indywidualnym, jako podstawowe paliwo używany jest węgiel, szczególnie ten o niskiej jakości, a jako źródło grzewcze używane są kotły o niskiej sprawności. W okresie zimowym częstym zjawiskiem są ponadto szczególnie niekorzystne scenariusze meteorologiczne, obejmujące cisze wiatrowe, niskie położenie warstwy inwersyjnej czy niż baryczne, utrudniające dyspersję zanieczyszczeń. Ponadto zauważa się wysokie stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} w okresie letnim – bliskie poziomu dopuszczalnego lub powyżej,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

co wskazuje na istotny udział komunikacji. W czasie letnich upałów, na skutek powstawania niekorzystnych warunków meteorologicznych spowodowanych brakiem konwekcji powietrza, mogą powstawać sytuacje smogowe, utrudniające przewietrzanie miasta i powodujące kumulację zanieczyszczeń.

Porównanie wyników pomiarów benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM10 z wielolecia 2012 - 2021 wskazuje na występowanie problemów z dotrzymanywaniem obowiązujących standardów dla tego zanieczyszczenia w województwie podlaskim. Poziom docelowy dla benzo(a)pirenu zawartego w pyłe zawieszonym PM10 został dotrzymany w strefie Aglomeracja Białostocka w 2016, 2018, 2019 i 2021 roku. W pozostałych latach odnotowano przekroczenia normowanych standardów. Benzo(a)piren pochodzi głównie ze spalania paliw stałych do celów grzewczych, ze źródeł bytowo-komunalnych („niska” emisja). Charakteryzuje się on sezonowym rozkładem stężeń, które wyraźnie wzrastają w sezonie grzewczym. Nośnikiem benzo(a)pirenu w powietrzu jest pył, dlatego jego szkodliwe oddziaływanie jest ściśle związane z oddziaływaniem pyłu oraz jego specyficznymi właściwościami fizycznymi i chemicznymi. Benzo(a)piren oddziałuje szkodliwie nie tylko na zdrowie ludzkie, ale także na roślinność, gleby i wodę. Wykazuje on małą toksyczność ostrą, zaś dużą toksyczność przewlekłą, co związane jest z jego zdolnością kumulacji w organizmie.

klimat

Klimat Białegostoku jest dość surowy z wyraźnym wpływem kontynentalizmu, co przejawia się ostrymi zimami oraz gorętszymi i bardziej suchymi latami. Białystok charakteryzuje się klimatem wyraźnie chłodniejszym od innych dzielnic nizinnych. Średnia temperatura w 2021 r. wyniosła 7,5 °C (GUS 2022). Okres wegetacyjny trwa 200 - 210 dni. Średnie roczne prędkości wiatru wynoszą około 2,3 m/s. Średnia suma rocznych opadów atmosferycznych na terenie Białegostoku w pięcioleciu 2017 - 2021 wyniosła 683 mm (GUS 2018 – 2022). W przebiegu rocznym opady letnie przeważają nad zimowymi.

Występujące na danym terenie obszary terenów otwartych poprawiają poziomą wymianę powietrza. Są to tereny z dominującym procesem przewietrzania. Na terenach otwartych, pokrytych niską roślinnością panują dość korzystne warunki mikroklimatyczne. Charakteryzują je optymalne warunki termiczne i wilgotnościowe, dobre przewietrzanie i nasłonecznienie. Tereny z udziałem regeneracji powietrza to tereny leśne, pokryte drzewami i zaroślami. Pozostała część obszaru to tereny utrudniające przewietrzanie. Główną przeszkodą dla przepływu powietrza są budynki o określonej wysokości oraz zgrupowania roślinności wypełniające przestrzeń między nimi. Im zabudowa jest bardziej zwarta, tym kluczowy proces klimatyczny w mieście - przewietrzanie - będzie bardziej utrudniony.

Przedmiotowy teren charakteryzuje się lokalnym topoklimatem wynikającym z obecności zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z ogrodami, warzywniakami, występowaniu zbiorowisk leśnych, terenów otwartych oraz sąsiedztwa doliny rzecznej z niską roślinnością. W dziedzinie kształtowania mikroklimatu miejskiego zieleń wpływa na regulację temperatury, nasłonecznienia i wilgotności.

promieniowanie elektromagnetyczne

Przez środkową część projektu planu przebiega linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 110 kV. Linie elektroenergetyczne stanowią źródła promieniowania elektromagnetycznego szkodliwego dla ludzi i zwierząt (śmiertelne zagrożenie dla przelatujących ptaków), wprowadzają ograniczenia w zagospodarowaniu obszarów i pogorszenia wizualnych walorów krajobrazowych. Jej strefy ochronne (po 20 m po obu stronach osi linii 110 kV) swoim zasięgiem obejmują fragmentarycznie różne tereny projektu planu, w związku z

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

powyższym zagrożenie związane z promieniowaniem elektromagnetycznym od wyżej wymienionej linii zostało wyeliminowane.

W obecnym stanie zagospodarowania obszaru nie ma stacji bazowych telefonii komórkowej.

Z przeprowadzonych badań w 2021 roku wynika, że pomiary wykonane w ramach stałej sieci monitoringowej na terenie Białegostoku nie wykazały przekroczeń norm dopuszczalnych. W żadnym punkcie pomiarowym wskaźnik W_{ME} nie przekroczył wartości 1. Średnia arytmetyczna wartość pola elektromagnetycznego na obszarze woj. podlaskiego w 2021 roku wynosi 0,47 V/m i wzrasta na przestrzeni lat. Pomimo tendencji wzrostowej, w dalszym ciągu poziom zagrożenia PEM w województwie podlaskim jest znikomy. Średnia natężenia pola elektromagnetycznego w województwie w stałej sieci monitoringu wyniosła 0,53 V/m. W żadnym z badanych punktów w obszarze miasta nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, najwyższą wartością uzyskaną w punkcie pomiarowym było 1,4 V/m (wartość dopuszczalna to 7 V/m) (GIOŚ 2022).

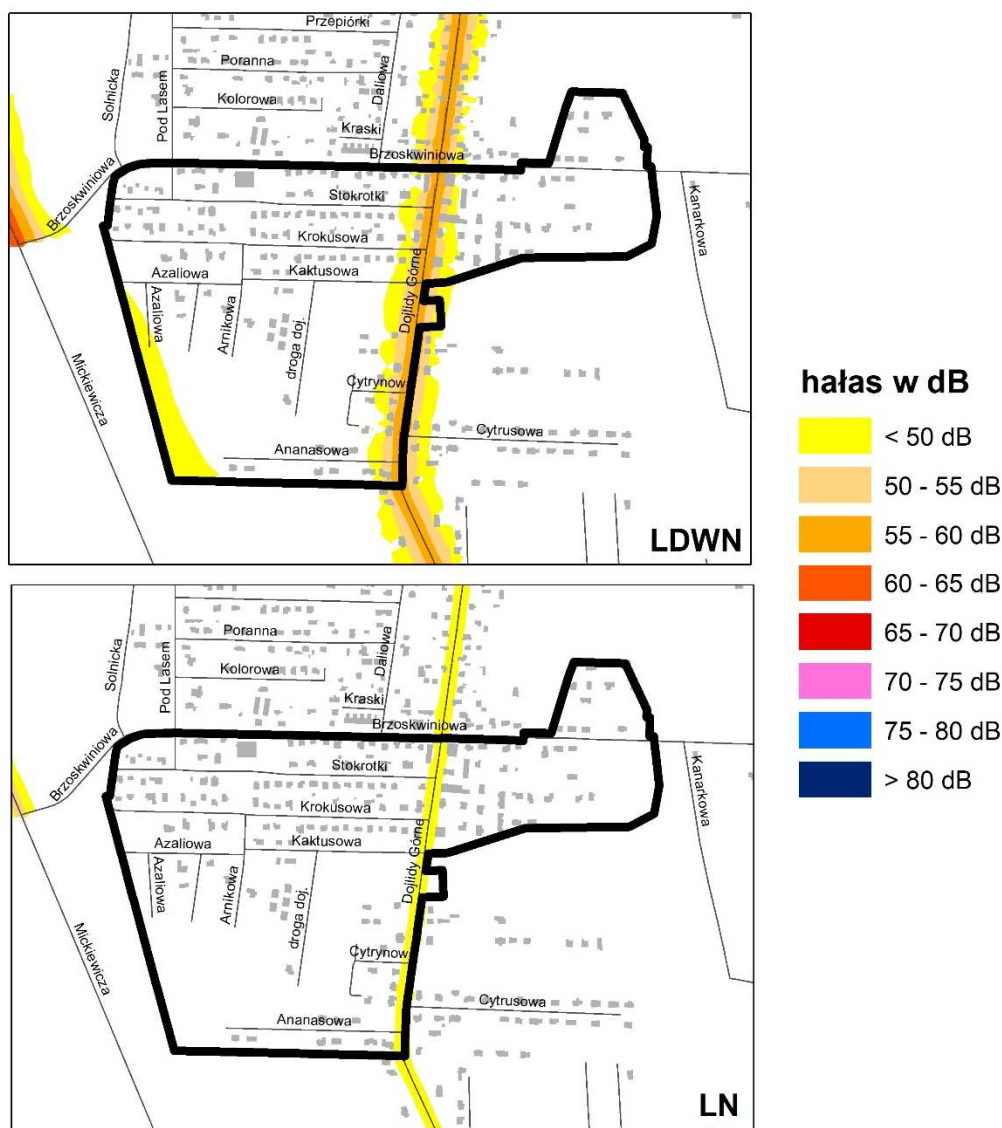
klimat akustyczny

Źródłem hałasu na obszarze opracowania jest przede wszystkim komunikacja samochodowa na ulicy Dojlidy Górne. Ulica ta nie powodują przekroczeń norm akustycznych. Na podstawie *Strategicznej mapy hałasu miasta Białystok (2022 r.)* hałas na poziomie do 60 dB sięga do najbliższych zlokalizowanych wzdłuż tej ulicy budynków. Zgodnie z obowiązującymi przepisami dopuszczalny poziom hałasu dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wynosi 64 dB. W porze nocnej poziom hałasu od wyżej wymienionych ulic zmniejsza się.

Obszar projektu zmiany planu nie znajduje się w zasięgu oddziaływania hałasu przemysłowego i kolejowego (*Strategiczna mapa hałasu 2022 r.*). Oddziaływanie linii kolejowych ma całkowicie marginalne znaczenie pod względem charakterystyki akustycznej całego miasta.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniewej i Krokusowej

Rysunek 5 Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DWN} i L_N w obszarze projektu planu
źródło: Strategiczna mapa hałasu miasta Białystok, 2022 r.

dziedzictwo kulturowe oraz zabytki

Obejmuje się ochroną zabytek archeologiczny ujęty w wojewódzkiej ewidencji zabytków, którego orientacyjne granice oznaczono na rysunku planu - stanowisko archeologiczne nr 2; obszar AZP 38-87/11; punkt osadniczy; epoka kamienia, okres nowożytny.

5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu

Pozostawienie przedmiotowego terenu bez obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje, że nie będzie możliwe określenie zasad kształtowania polityki przestrzennej i sposobu postępowania w sprawach przeznaczenia terenów

na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy. Ponadto, sytuacja taka utrudni kształtowanie ładu przestrzennego oraz ochronę środowiska.

W przypadku braku realizacji projektu planu nie uporządkowane zostaną zasady kształtowania zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o charakterze ekstensywnym oraz nie zostaną wyznaczone ciągi komunikacyjne w celu kształtowania ciągłości struktury miejskiej.

Stopniowo w miarę realizacji ustaleń projektu planu – pojawi się osiedle wolnostojących domków jednorodzinnych. Otwarte tereny dotychczas wolne od zabudowy zostaną zastąpione krajobrazem miejskim. Jednak zgodnie z zapisami ustawowymi w przypadku braku planu zagospodarowania przestrzennego skutkować będzie dla terenów nie posiadających m.p.z.p., koniecznością zastosowania innych procedur – decyzje o warunkach zabudowy, w celu prowadzenia polityki przestrzennej. Procedury te w bardzo ograniczonym zakresie uwzględniają problemy związane z kształtowaniem i ochroną środowiska przyrodniczego. Można by było się spodziewać chaotycznego rozwoju budownictwa. A tak projekt planu przewiduje utrzymanie charakteru układu przestrzennego poprzez kształtowanie zasad zabudowy i zagospodarowania o niskiej intensywności. Zakłada przeznaczenie obszaru pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną głównie wolno stojącą i bliźniaczą, a także pod niezbędną usługową towarzyszącą ww. zabudowie, wraz z niezbędną prawidłową obsługą komunikacyjną oraz infrastrukturą techniczną nowej zabudowy. Ponadto uwzględnia się w ramach wspomagania systemu przyrodniczego zachowanie części istniejących zadrzewień na istniejącym fragmencie gruntu leśnego. W projekcie planu starano się uwzględnić kryteria zrównoważonego rozwoju, poprzez wprowadzenie możliwie jak największych obszarów biologicznie czynnych, nie blokując jednocześnie rozwoju inwestycji.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Realizacja postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie miała oddziaływanie lokalne, ograniczające się do granic jego terenu, nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000 (znajdujące się poza granicami miasta) oraz inne formy ochrony przyrody położone najbliżej granic projektu planu, tj. Rezerwat Las Zwierzyniecki w odległości ok. 3,5 km na północny-zachód od analizowanego terenu oraz drzewa będące pomnikami przyrody znajdujące się poza opracowaniem.

Od strony wschodniej projekt planu graniczy z doliną cieku spod Dojlid Górnych, która to znajduje się w systemie przyrodniczym miasta Białegostoku wyznaczonym w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku*. Niewielkie fragmenty doliny znajdują się również w granicach projektu planu. Ciek spod Dojlid Górnych uchodzi do rzeki Białej znajdującej się dalej na północ. Korytarz ekologiczny doliny Białej i jej dopływów stanowi w skali lokalnej najważniejszy ciąg ekologiczny za pośrednictwem, którego realizują się związki pomiędzy Puszcza Knyszyńską, Stawami Dojlidzkimi i Doliną Supraśli. Odgałęzienia tego systemu pozwalają na wzajemne powiązania większych kompleksów leśnych i terenów otwartych na terenie miasta i poza nim. Te naturalne związki mają ogromne znaczenie dla podtrzymania i odnawiania populacji zwierząt i roślin na terenie miasta. Są to główne ostoje różnorodności biologicznej.

Za północno-zachodnią granicą opracowania sąsiedztwo stanowi Las Solnicki, który znajduje się w systemie przyrodniczym miasta Białegostoku wyznaczonym w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku*. To część pierścienia leśnego okalającego Białystok od południa. Jest to obszar zapewniający ochronę walorów

przyrodniczych, prawidłowe funkcjonowanie przyrody, a także prawidłowe standardy zamieszkiwania w mieście. Jest naturalnym miejscem spontanicznego wypoczynku i rekreacji mieszkańców miasta.

Pozostałe sąsiedztwo stanowi zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna oraz fragmenty niezabudowane – tereny nieużytków rolnych. Wprowadzone ustalenia projektu planu będą stanowiły kontynuację na tym terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

W granicach projektu planu nie występują obszary lub obiekty podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000, najbliższe z nich są oddalone ok. 6 km od projektu planu w kierunku wschodnim: Puszcza Knyszyńska i Ostoja Knyszyńska (rys. 8). Należy nadmienić, że nie będą pod wpływem negatywnego oddziaływania zrealizowanych inwestycji w projekcie planu powierzchniowe formy ochrony przyrody na terenie Białegostoku (najbliżej granicy planu – Rezerwat Las Zwierzyniecki w odległości ok. 3,5 km na północny-zachód) oraz drzewa będące pomnikami przyrody poza opracowaniem.

Wprowadzenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz obsługujących ją dróg na tereny dotychczas niezabudowane będzie się wiązało z przekształceniami w środowisku typowymi dla terenów nowych inwestycji w zakresie rzeźby, powierzchni biologicznie czynnych, klimatu, roślinności, krajobrazu, bioróżnorodności, zagrożeń odpadami czy zagrożeń hałasem. Otwarte tereny dotychczas wolne od zabudowy zostaną zastąpione krajobrazem miejskim. Stopniowo w miarę realizowania ustaleń planu – pojawi się osiedle wolnostojących domków jednorodzinnych.

Mając na uwadze konstytucyjną zasadę zrównoważonego rozwoju, należy zadbać o wyrównanie potencjałów między terenami o charakterze otwartym i zabudowanym. Ważne jest by tam gdzie to możliwe nie utwardzać powierzchni i zachować bezpieczny udział terenów biologicznie czynnych, szczególnie terenu leśnego, terenów zadrzewionych. Należy minimalizować przekształcenia w ich obszarze. Pozytywnym działaniem byłoby wkomponowanie tych terenów w nowe założenia zieleni przydomowej, jako urządzonej zieleni wysokiej. Takie wkomponowanie zadrzewień poprawiłoby estetykę i standardy zamieszkania. Skupiska drzew są jednym z czynników decydujących o komforcie życia w mieście, mającym jednocześnie istotny wpływ na samopoczucie i zdrowie mieszkańców. Spełniają szereg podstawowych funkcji ekologicznych, ochronnych i estetycznych niezbędnych człowiekowi: pochłaniają i neutralizują zanieczyszczenia, poprawiają mikroklimat miasta, regulują stosunki termiczno-wilgotnościowe, zapewniają cień, tworzą bariery ochronne tłumiące hałas, tworzą krajobraz miasta, zapewniają codzienny kontakt mieszkańców z naturą pozwalając zregenerować siły fizyczne i psychiczne. Bogate zespoły przyrodnicze pozwalają obcować na co dzień z przyrodą i odpoczywać na łonie natury. Są one ponadto siedliskiem wielu zwierząt.

Ważne jest właściwe zarządzanie wodą opadową, które nie powinno sprowadzić się tylko do jej odprowadzenia poprzez system kanalizacji. Najefektywniejsze zarządzanie wodą opadową to takie, które odbywa się w miejscu jej występowania, z wykorzystaniem zrównoważonych i

ekologicznych metod o niewielkim wpływie na środowisko. Będą to rozwiązania symulujące obieg wody występujący w środowiskach naturalnych, takich jak tereny zielone. Wykorzystując mechanizmy retencji i infiltracji, można zatrzymać wodę w środowisku i spowolnić jej odpływ ze zlewni.

Zagrożeniem dla środowiska wpływającym niekorzystnie na wody gruntowe i gleby są zlokalizowane, głównie przy zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej bezodpływowe zbiorniki podziemne na ścieki, tzw. szamba (zwłaszcza w przypadku ich nieszczelności bądź innych niedociągnięć w budowie). Ścieki z opróżniania szamba lub przesiąki do gruntu w przypadku posiadania nieszczelnych szamb mogą grozić zanieczyszczeniem bakteriologicznym i chemicznym gleby oraz wody. Ścieki odprowadzane z gospodarstw domowych oprócz znacznej ilości wody zawierają odchody, resztki pożywienia, mydła i środki piorące, detergenty, papier toaletowy, niekiedy również błoto, piasek, kawałki ścierek czy gąbek. W tym wszystkim jest duża ilość fermentujących substancji organicznych, bakterii, wirusów chorobotwórczych. Ścieki szybko ulegają więc procesowi fermentacji, jednocześnie błyskawicznie rozwijają się w nich szkodliwe dla zdrowia mikroorganizmy oraz pasożyty. Szambo musi być całkowicie szczelne, aby nie wystąpił wyciek nieczystości do gruntu i nie doszło do zanieczyszczenia wód gruntowych. Niezbędne jest szybkie objęcie przedmiotowego terenu scentralizowanym systemem gospodarki wodno – ściekowej.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PLANU

W trakcie opracowywania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wzięto pod uwagę plany o zasięgu miejskim, wojewódzkim i krajowym, a także takie programy jak: *Programu ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej*, *Strategiczną mapę hałasu miasta Białostok*, *Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku* oraz dane wynikające z monitoringu środowiskowego.

Budowa innowacyjnej gospodarki z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju jest wymogiem nowoczesnej *Polityki ekologicznej państwa 2030 (PEP2030)*. Zrównoważony rozwój oznacza stabilny wzrost gospodarczy powiązany z racjonalną gospodarką zasobami środowiskowymi i respektowaniem praw człowieka. Rolą polityki ekologicznej jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego państwa. Szczególne znaczenie w osiągnięciu celów polityki ekologicznej przypisane jest jednostkom samorządu terytorialnego. W ich gestii leży racjonalne planowanie zagospodarowania przestrzennego, które pomaga chronić ludność przed zanieczyszczeniami powietrza i hałasem, suszami i powodzią oraz stratami przez nie powodowanymi, jak również przyrodę przed nadmierną presją.

Użytkowanie zasobów przyrodniczych to prawo obywateli, a jednocześnie obowiązek władz publicznych, polegający na tym, aby zapewnić trwałe dostępy do tychże zasobów przyszłym pokoleniom. Do najważniejszych wyzwań w dziedzinie ochrony środowiska należy zrównoważone, oszczędne i racjonalne gospodarowanie jego zasobami naturalnymi. Podejmowanie wysiłków na rzecz zapewnienia dostępu do tych zasobów następnym pokoleniom jest szczególnie istotne w świetle postępującej urbanizacji, która, tworząc bodźce dla rozwoju gospodarczego, będzie zwiększała presję na zasoby pożywienia, wody i energii.

Dla wspierania zrównoważonego rozwoju miast kluczowe znaczenie będzie mieć dalsze wdrażanie polityki w zakresie zrównoważonego planowania i projektowania przestrzeni miejskiej, w tym zapobieganie rozlewaniu się miast. Inteligentne mechanizmy planowania i zarządzania mogą wpływać na zachowania dotyczące mobilności, popychając je w kierunku bardziej zrównoważonych form transportu i zmniejszenia zapotrzebowania na transport. Mogą one również zwiększyć efektywność energetyczną budynków, zmniejszając presję na środowisko i jednocześnie poprawiając jakość życia człowieka. Dobrze zaplanowane obszary miejskie, zapewniające łatwy dostęp do naturalnych terenów zielonych, w tym zwłaszcza terenów nadrzecznych oraz umożliwiające tworzenie zielonej i błękitnej infrastruktury miejskiej, mogą dawać korzyści dla zdrowia i jakości życia człowieka, także łagodzić odczuwalne przez mieszkańców miast skutki zmian klimatu.

Zadaniem korytarzy i klinów napowietrzających jest wentylowanie miast. Mają one pompować świeże powietrze z zielonych obszarów do centrów miast, w tym do wysp ciepła. W tym celu potrzebne są wolne od zabudowy przestrzenie prowadzące z peryferii w głąb miasta. Naturalne – jak rzeki czy tereny zielone jednocześnie oczyszczające miejskie powietrze – lub sztuczne (jak tory kolejowe czy szerokie drogi). W związku z tym konieczne jest wprowadzenie zapisów ograniczających zabudowę korytarzy i klinów napowietrzających, korytarzy ekologicznych i dolin rzecznych, szczególnie w ośrodkach miejskich. Preferowaną formą ochrony akustycznej na terenach pełniących funkcje korytarzy i klinów napowietrzających powinny być nasadzenia roślinne z roślin gęsto ulistnionych. Prawidłowe kształtowanie oraz ochrona krajobrazu mogą odegrać kluczową rolę w utrzymaniu łączności ekologicznej w środowisku. Planowanie przestrzenne uwzględniające ważne elementy krajobrazu oraz środowiska przyrodniczego jest w stanie zagwarantować utrzymanie oraz odbudowywanie łączności ekologicznej w środowisku.

W najbliższych latach skutki zmian klimatu w Polsce mogą stać się coraz bardziej odczuwalne. Efektem zmian klimatu będzie zwiększanie częstotliwości występowania ekstremalnych zjawisk pogodowych i katastrof, które będą miały istotny wpływ na obszary wrażliwe i gospodarkę kraju. Jednym z głównych wyzwań dla zrównoważonego rozwoju w Polsce jest więc dostosowanie się do zmian klimatu poprzez poprawę odporności poszczególnych sektorów gospodarki. Obok działań adaptacyjnych Polska kontynuować powinna podejmowanie wysiłków na rzecz łagodzenia zmian klimatu i zmniejszenia koncentracji dwutlenku węgla w powietrzu. Zwrot w kierunku zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych będzie wymagał energicznych i skoordynowanych działań w różnych sektorach gospodarki, a prowadzona polityka klimatyczna będzie w dalszym ciągu stymulować korzystanie z czystych technologii.

Ustalenia planistyczne omawianego dokumentu zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju uwzględniają:

- wymagania ochrony środowiska,
- uwzględniono zespół zieleni wysokiej,
- wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, hałasu i pól elektromagnetycznych.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia *Programu ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej* jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza poprzez dotrzymanie poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} oraz poziomu docelowego B(a)P. Wpłyne to na poprawę warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepszą jakość życia w aglomeracji. Realizacja zadań wynikających z *Programu ochrony powietrza* ma na celu zmniejszenie stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu w danej strefie do poziomów dopuszczalnych/docelowych i utrzymywania ich na takim poziomie. W następstwie w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały uwzględnione ustalenia umożliwiające ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5} oraz benzo(a)pirenu, poprzez działania takie jak:

- stosowanie wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

- wkomponowanie w maksymalnym stopniu w projektowane zagospodarowanie istniejących drzew i naturalnych kompleksów zieleni wysokiej w zagospodarowaniu zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej,
- pozostawienie zespołu zieleni wysokiej,
- zagospodarowanie zielenią w pasach drogowych ulic oraz w przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów w drogach publicznych),
- ustalenie stosowania lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach:
 - a) przetwarzania energii elektrycznej,
 - b) odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach),
 - c) spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
 - d) wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych i parowych zlokalizowanych poza granicami planu,
- dopuszczenie stosowania innych ogólnomiejskich systemów i czynników służących do przesyłania energii niż ww.,
- dopuszczenie stosowania indywidualnych źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych.

Celem Dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku jest zdefiniowanie wspólnego podejścia do unikania, zapobiegania lub zmniejszania szkodliwych skutków narażenia na działanie hałasu, w tym jego dokuczliwości, w oparciu o ustalone priorytety. W tym celu wykorzystano *Strategiczną mapę hałasu miasta Białystok z 2022 r.* oraz *Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku z 2018 r.* W projekcie planu ustalono odnośnie hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami w stosunku do terenów zabudowy mieszkaniowo – usługowej oraz terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Wobec tego spełniono przesłanki z *Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku* odnośnie zmniejszenia skali narażenia mieszkańców miasta na ponadnormatywny poziom hałasu emitowanego przez środki transportu i sektor gospodarczy.

W związku z zabezpieczeniem społeczeństwa przed nadmiernym promieniowaniem elektromagnetycznym ustalono obsługę łączności telefonii bezprzewodowej – z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych poza obszarem opracowania oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej. Ustalono lokalizację masztów antenowych wyłącznie na budynkach. W celu ochrony ludności przed promieniowaniem elektromagnetycznym w projekcie planu przyjęto pod liniami elektroenergetycznymi wysokiego napięcia 110 kV strefę techniczną w odległości obustronnej po 20 m od osi sieci.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów *Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE* w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód: przez wody powierzchniowe dobrego stanu chemicznego i ekologicznego, natomiast przez wody podziemne dobrego stanu chemicznego i ilościowego. *Plan* ten stanowi fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. Zgodnie z podziałem topograficznym zlewni na terenie miasta, większa, wschodnia część omawianego obszaru znajduje się w zlewni Cieku spod Dojlid Górnych uchodzącego do rzeki Białej, natomiast zachodnia część – w zlewni Horodnianki uchodzącej do Narwi. Pozostawione w projekcie planu powierzchnie biologicznie czynne na terenach inwestycyjnych, oraz zespół zieleni wysokiej będą spowalniały odpływ powierzchniowy oraz poprawiały bilans wodny zlewni. Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań antropogenicznych w zlewni mających wpływ na wody podziemne.

Cele zawarte w *Krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych* dążą do poprawy jakości wód poprzez m.in. wyposażenie aglomeracji w system kanalizacyjny. Realizacja celów *KPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności. W projekcie planu ustalono, ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej podstawowym systemem odprowadzenia ścieków komunalnych. Dopuszczono odprowadzanie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków.

Założenia projektu planu przy uwzględnieniu działań w *Planie Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030* przekładają się na osiągnięcie celu głównego *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*, jakim jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Nie przewiduje się, by zamierzenia projektu planu miejscowego wpłynęły negatywnie na zmianę klimatu.

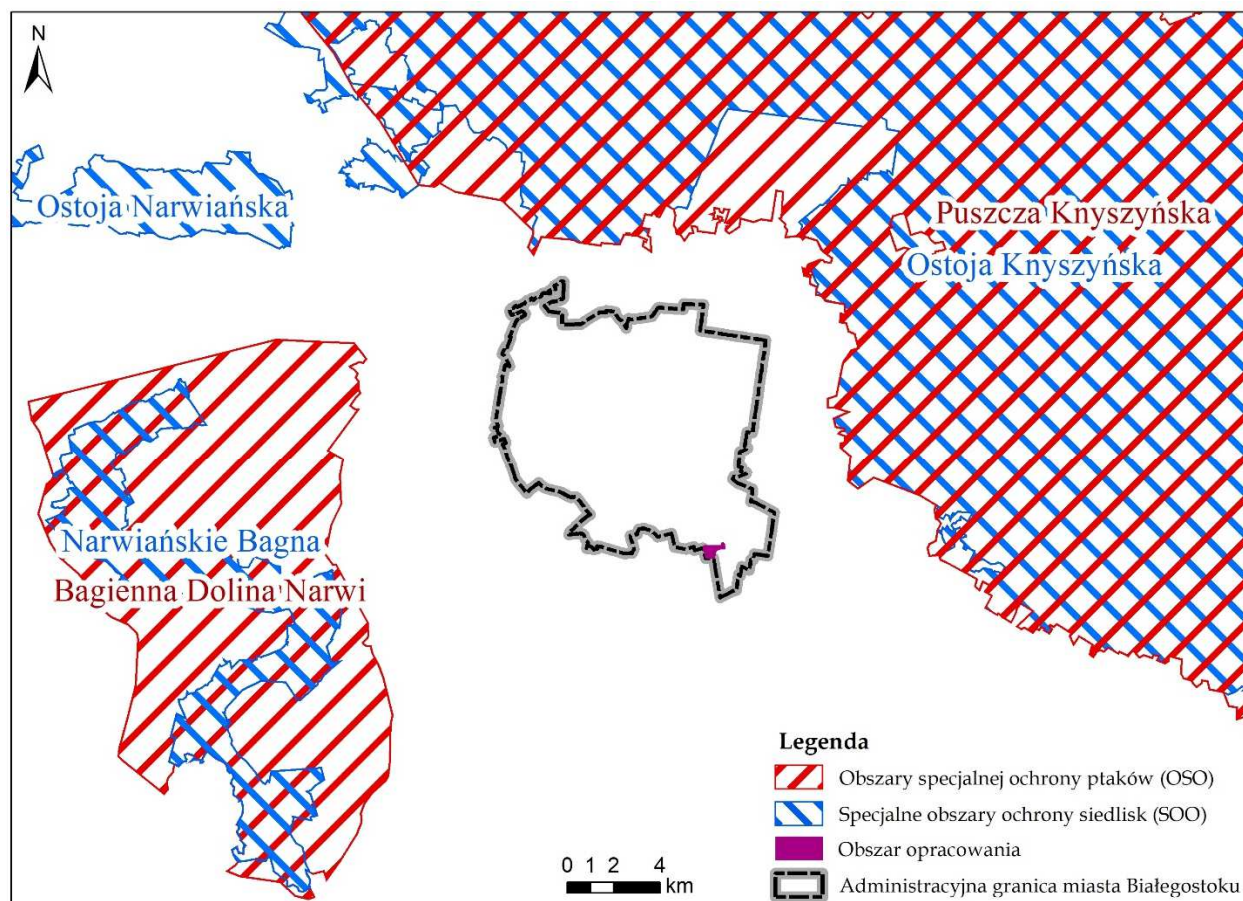
Obowiązek zachowania powierzchni biologicznie czynnej ograniczy negatywne skutki susz i powodzi. Pozostawiony fragment zespołu zieleni wysokiej oraz kształtowanie zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej będą pozytywnie wpływać na lokalny klimat. Ponadto dostosowano ustalenia dotyczące zapotrzebowania na energię elektryczną, jak i ciepłą przy wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii. Powyższe ustalenia są zgodne z celami zawartymi w *SPA2030* by uwzględniać zmiany klimatyczne dla miast poprzez m.in. adaptację instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawalnych, małą retencję miejską oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymianę szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

Biorąc pod uwagę lokalizację (rys. 6) najbliższych względem położenia opracowywanego planu obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską (kod PLB200003), Ostoję Knyszyńską (kod PLH200006), ich zadanie ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwińskiej i Krokusowej

Rysunek 6 Lokalizacja projektu planu względem najbliższych form ochrony przyrody

Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje zanieczyszczenia wód, fragmentacji obszarów leśnych oraz przesuszenia terenów podmokłych i zaniku siedlisk łągowych, torfowiskowych i źródliskowych w obszarze Ostoi Knyszyńskiej jako specjalnego obszaru ochrony siedlisk (SOO). Ponadto nie wpłynie na zwiększenie presji turystyczno-rekreacyjnej i zanieczyszczenie wód będących głównymi zagrożeniami na terenie Puszczy Knyszyńskiej będącej obszarem specjalnej ochrony ptaków (OSO), której zadaniem jest ochrona przestrzeni życiowej ptaków, rozumiana głównie jako zachowanie krajobrazu leśnego Puszczy Knyszyńskiej oraz zachowanie bądź odtworzenie niektórych elementów tego krajobrazu.

W związku z powyższym, w dalszej części rozdziału odniesiono się jedynie do środowiska w zasięgu terenu objętego projektem planu. Wpływ realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska będzie różny w poszczególnych etapach inwestycyjnych.

Tabela 2 Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Typ oddziaływań ¹⁾
Różnorodność biologiczna	zachowanie części istniejącego zespołu zieleni wysokiej,	+ D B
	zachowanie ciągłości powiązań ekologicznych wyznaczonego obszaru zieleni wysokiej z Lasem Solnickim,	+ D B
	maksymalne wkomponowanie istniejących drzew i naturalnych kompleksów zieleni wysokiej,	+ D B
	zmiana części dotychczasowych zbiorowisk leśnych na tereny zabudowa-	- D S B

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzaskwiniowej i Krokusowej

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Typ oddziaływań ¹⁾
	ne, zmiana przeznaczenia terenu leśnego na cele nieleśne,	- D S B
Zwierzęta	umożliwienie dalszego bytowania (ewentualnie gniazdowania) zwierząt na obszarach z zachowanym drzewostanem,	+ D B
	na terenie z zachowanym zespołem zieleni wysokiej kształtowanie zagospodarowania w sposób umożliwiający migrację drobnej fauny poprzez m.in. stosowanie punktowego fundamentowania,	+ D B
Ludzie	spalanie paliw do celów komunikacyjnych wpływa na powstawanie ozonu troposferycznego oraz zwiększenie zanieczyszczeń pyłowych i gazowych w powietrzu mających wpływ na zdrowie ludzi,	- W B D
	wprowadzenie udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenie przeznaczonym pod zabudowę	+ D S B
	wprowadzenie klasyfikacji obszarów planistycznych ze względu na dopuszczalny poziom hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami	+ D S B/P
	stosowanie scentralizowanego systemu ogrzewania budynków lub proekologicznych nośników energii zapewni odpowiednią jakość powietrza,	+ D S B
Rośliny	zmiana części dotychczasowych zbiorowisk na tereny przeznaczone pod zabudowę,	- D S B
	w zakresie kształtowania zieleni zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych)	+ D S B
	zachowanie części istniejącego zespołu zieleni wysokiej,	+ D B
	zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na terenach planistycznych,	+ D S B
Woda	splawy i infiltracja zanieczyszczonych wód opadowych z powierzchni utwardzonych, parkingów terenowych,	- D S B/P
	zapewnienie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej ułatwiającej wsiąkanie wód opadowych zapewniającej prawidłowy obieg wody w przyrodzie,	+ D S B
	kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne,	+ D S B
Powietrze	emisja zanieczyszczeń z indywidualnych źródeł ciepła (głównie spalania paliw stałych) oraz z ruchu pojazdów,	- D S B W
	ustalenie zaopatrzenia poprzez stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach proekologicznych oraz wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych i parowych,	+ D S B
	kształtowanie zieleni przyulicznej,	+ D S B
Powierzchnia ziemi	kształtowanie powierzchni terenu podczas etapu budowy,	- D/Ś S B
	wzrost udziału powierzchni zainwestowanych	- D S B
	ograniczona powierzchnia zabudowy	+ D S B
	zachowanie minimalnej powierzchni terenów biologicznie czynnych,	+ D S B
	zmiana przeznaczenia terenu leśnego na cele nieleśne,	- D S B
Krajobraz	kształtowanie krajobrazu terenów zurbanizowanych z uporządkowaną zabudową mieszkaniową jednorodziną oraz usługową przy wykorzystaniu zespołu zieleni wysokiej, oraz maksymalnym wkomponowaniu istniejących drzew i naturalnych kompleksów zieleni wysokiej,	+ D S B
Klimat	zachowanie części zespołu zieleni wysokiej wpłynie lokalnie w sposób korzystny na mikroklimat i cyrkulację powietrza,	+ D/Sr B
	zmiana klimatu lokalnego wynikająca ze zwiększenia terenów zabudowanych,	- D S B

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Typ oddziaływań ¹⁾
Zasoby naturalne	wyłączenie części terenu pod zabudowę z powierzchni biologicznie czynnej oraz częściowo leśnej,	- K/S S B
	zasolenie gleby powodowane usuwaniem śliskości w okresie zimowym,	- S S B/P
	zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej,	+ D S B
	ograniczona powierzchnia zabudowy,	+ D S B
Zabytki	objęcie ochroną zabytku archeologicznego ujętego w wojewódzkiej ewidencji zabytków,	+ S B
Dobra materialne	dostosowanie ustaleń do potrzeb społecznych.	+ S B

¹⁾ Typy oddziaływań na środowisko:

D – długoterminowe, Śr – średnioterminowe, K – krótkoterminowe, Ch - chwilowe, S – stałe, B – bezpośrednie, P – pośrednie, W – wtórne, „+” - pozytywne, „-” – negatywne

Oddziaływanie skumulowane na środowisko wynikające z realizacji ustaleń projektu planu wystąpi na etapie inwestycyjnym lokalnie poprzez zwiększenie poziomu hałasu, ilości zanieczyszczeń spalinami oraz zanieczyszczenie gruntu produktami ropopochodnymi z ciężkiego sprzętu budowlanego. Ze względu na proponowany rodzaj i skalę inwestycji zawartą w projekcie planu, uciążliwości te będą krótko- bądź średnioterminowe (prowadzone w ściśle określonym czasie).

Omawiany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć. W chwili obecnej niemożliwe jest bardziej szczegółowe określenie ram dla późniejszej realizacji przedsięwzięć. Wymaga to szerszego rozpatrzenia podczas poddania inwestycji ocenie oddziaływania na środowisko, przy wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Podczas tej procedury uwzględni się wpływ danej inwestycji na poszczególne elementy środowiska i wyeliminowanie zagrożeń. Projekt planu jest w tym względzie zbyt ogólny nie określając bliżej charakteru inwestycji.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

W związku z informacjami przedstawionymi we wcześniejszych rozdziałach, w dalszej części pracy odniesiono się jedynie do środowiska w zasięgu terenu objętego projektem planu.

10.1. Ustalenia projektu planu ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi

w zakresie kształtowania terenów zieleni:

- w zakresie kształtowania zieleni ustala się:

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

- zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych),
- maksymalne wkomponowanie istniejących drzew i naturalnych kompleksów zieleni wysokiej w zagospodarowaniu zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej,
- kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne;
- w przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów w drogach publicznych) – zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie,
- zagospodarowanie zielenią w pasach drogowych ulic z zastosowaniem gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności, w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej oraz z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych,
- w ramach ochrony lokalnych wartości przyrodniczych na części terenu z istniejącym zespołem zieleni wysokiej do zachowania, oznaczonym odpowiednio na rysunku planu:
 - a) ustala się:
 - utrzymanie i ochronę istniejącego zespołu zieleni wysokiej oraz jej uzupełnienie,
 - wkomponowanie istniejącego drzewostanu w projektowane zagospodarowanie z przeznaczeniem pod zielenią urządzoną, kształtując ją wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności,
 - zachowanie ciągłości powiązań ekologicznych wyznaczonego zespołu z Lasem Solnickim pełniących funkcję klimatyczną, hydrologiczną i biologiczną,
 - kształtowanie zagospodarowania w sposób umożliwiający migrację drobnej fauny poprzez m.in. stosowanie punktowego fundamentowania,
 - wprowadzenie nowych nasadzeń drzew, krzewów i roślinności z uwzględnieniem warunków siedliskowych;
 - b) dopuszcza się lokalizację: niezbędnych dojazdów o nawierzchniach przepuszczalnych o szerokości maksimum 3 m; niezbędnych dojść o nawierzchniach przepuszczalnych o szerokości maksimum 1 m; niezbędnej infrastruktury technicznej;
 - c) dopuszcza się wycinkę ze względu na konieczność realizacji dojść i dojazdów, infrastruktury technicznej oraz zagrożenie ludzi lub mienia.
 - d) zakazuje się budowy budynków,
- na części terenów o symbolach: 3.16MN, 3.17MN i 3.20MN oznaczonych jako okresowo podmokłe z wysokim poziomem wód gruntowych wynikającym z opracowania ekofizjograficznego, zakazuje się lokalizacji kondygnacji podziemnych;
- w zależności od przeznaczenia terenu w projekcie planu ustala się minimalną powierzchnię biologicznie czynną:
 - min. 40 % na terenie o symbolu **1U**,
 - na terenach o symbolach od **2.1MN,U** do **2.11MN,U**:
 - a) min. 40% w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b) min. 30% w zabudowie usługowej i usługowo-mieszkaniowej,
 - na terenach o symbolach od **3.1MN** do **3.20MN**:
 - a) min. 30% na części terenu o symbolu **3.18MN** i **3.20MN** wyznaczonego linią wydzielenia wewnętrznego „A”,
 - b) min. 45% na terenach o symbolach: 3.1MN i 3.5MN oraz na części terenu o symbolu 3.9MN wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „A”,
 - c) min. 40% na pozostałych terenach.

w zakresie ochrony powietrza oraz klimatu:

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzaskwiniowej i Krokusowej

- ustala się stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach:
 - przetwarzania energii elektrycznej,
 - odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach),
 - spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
 - wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych i parowych zlokalizowanych poza granicami planu;
- dopuszcza się stosowanie innych ogólnomiejskich systemów i czynników służących do przesyłania energii,
- dopuszcza się stosowanie indywidualnych źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych,
- ustala się zaopatrzenie projektu planu w energię elektryczną i sieć gazową.

w zakresie ochrony wód powierzchniowych i gruntowych (oraz pośrednio podziemnych):

- w zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę,
- dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z innych systemów wodociągowych, spełniających warunki dotyczące zbiorowego zaopatrzenia w wodę,
- dopuszcza się korzystanie z własnych ujęć wody, zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach Prawa wodnego,
- ustala się ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzenia ścieków komunalnych,
- dopuszcza się odprowadzenie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków lub innych systemów zgodnie z przepisami odrębnymi,
- ustala się następujące odbiorniki wód opadowych i roztopowych:
 - a) grunt, przy wykorzystaniu systemów retencji wody,
 - b) rzekę Białą, zlokalizowana poza granicami planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów,
- dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych.

w zakresie ochrony przed hałasem i polami elektromagnetycznymi:

- ustala się dopuszczalny poziom hałasu w środowisku:
 - na terenach oznaczonych symbolami od 2.1MN,U do 2.11MN,U - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo – usługowej,
 - na terenach oznaczonych symbolami: od 3.1MN do 3.20MN - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - na terenie oznaczonym symbolem 1U dopuszczalnego poziomu hałasu nie ustala się, z zastrzeżeniem:
 - a) w przypadku realizacji usług z zakresu oświaty – jak dla budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
 - b) w przypadku realizacji usług z zakresu opieki społecznej – jak dla budynków domów opieki społecznej,
- ustala się strefę techniczną wzdłuż napowietrznej linii elektroenergetycznej (obustronnie od osi linii) wysokiego napięcia 110 kV - 20 m, w której to:

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

- dopuszcza się lokalizację budynków przeznaczonych na pobyt ludzi, pod warunkiem spełnienia przepisów odrębnych i norm dotyczących budowy obiektów w sąsiedztwie linii energetycznych, warunków eksploatacji linii energetycznych oraz warunków dotyczących przebywania ludzi w sąsiedztwie linii energetycznych w strefie elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego,
- zakazuje się tworzenia hałd, nasypów i nasadzenia roślinności o wysokości powyżej 2 m (dotyczy korony drzewa) w odległości mniejszej niż 5,5 m – od rzutu pionowego skrajnego przewodu linii 110 kV,
- ustala się obsługę łączności telefonii bezprzewodowej – z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych poza obszarem opracowania oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej,
- ustala się lokalizację masztów antenowych wyłącznie na budynkach.

w zakresie gospodarki odpadami:

- ustala się prowadzenie zagospodarowania odpadów w oparciu o plan gospodarki odpadami,

Na terenie objętym projektem planu ustala się ograniczenie wysokości budynków, budowli, obiektów małej architektury oraz instalacji i urządzeń technicznych, w tym lokalizowanych na dachach budynków – do rzędnej 196 m n.p.m.

10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie realizacji ustaleń projektu planu na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi

Urbanizacja w ujęciu przestrzennego rozwoju miasta jest zjawiskiem naturalnym. W związku z tym przekształcenia zmierzające do zmiany zagospodarowania poszczególnych terenów na obszarze miasta są nieuniknione. Podstawą zamierzonych przekształceń urbanistycznych w przedmiotowym projekcie planu jest konieczność uporządkowania zasad kształtowania zabudowy, przede wszystkim mieszkaniowej jednorodzinnej o charakterze ekstensywnym oraz wyznaczenia ciągów komunikacyjnych w celu kształtowania ciągłości struktury miejskiej.

W ramach ochrony lokalnych wartości przyrodniczych na części terenu z istniejącym zespołem zieleni wysokiej ustalono utrzymanie i ochronę istniejącego zespołu zieleni wysokiej oraz jej uzupełnienie. Istniejący drzewostan zostanie wkomponowany w projektowane zagospodarowanie z przeznaczeniem na zieleń urządzoną, która to będzie kształtowana wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności. Zachowana zostanie ciągłość powiązań ekologicznych wyznaczonego zespołu z Lasem Solnickim pełniących funkcję klimatyczną, hydrologiczną i biologiczną. Na obszarze tym ustalono kształtowanie zagospodarowania w sposób umożliwiający migrację drobnej fauny poprzez m.in. stosowanie punktowego fundamentowania. Ustalono również stosowanie nowych nasadzeń drzew, krzewów i roślinności z uwzględnieniem warunków siedliskowych. Na wyznaczonej części terenu z zielenią wysoką zakazano budowy budynków. Dopuszczono natomiast lokalizację niezbędnych dojazdów o nawierzchniach przepuszczalnych o szerokości maksimum 3 m, niezbędnych dojazdów o nawierzchniach przepuszczalnych o szerokości maksimum 1 m, niezbędnej infrastruktury technicznej. Stosowanie przepuszczalnych nawierzchni przez którą woda może być infiltrowana, ma bardzo korzystny wpływ na sytuację gruntowo-wodną. Wycinka drzew została dopuszczona

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzaskwiniowej i Krokusowej

ze względu na konieczność realizacji dojeżdż i dojazdów, infrastruktury technicznej oraz zagrożenia ludzi lub mienia.

W zakresie kształtowania zieleni na całym obszarze objętym planem ustalono zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych). Istniejące na całym obszarze drzewa i naturalne kompleksy zieleni wysokiej powinny być maksymalnie wkomponowane w zagospodarowaniu zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej. Rola przyrodnicza zieleni miejskiej, w tym klimatyczna, hydrologiczna i biologiczna, jest wiodącą dla kształtowania jakości i stanu środowiska przyrodniczego w mieście oraz dla stanu sanitarnego miasta. Drzewa, w szczególności duże i stare odgrywają ogromną rolę przyrodniczą i ekologiczną. Poprzez pochłanianie dwutlenku węgla, poprawiają skład powietrza. Oczyszczają powietrze z pyłów i gazów. Zatrzymują one i usuwają z otoczenia szereg składników tworzących smog. Mają korzystny wpływ na sytuację gruntowo-wodną. Powodują zatrzymanie wody opadowej w strefie korzeniowej i pod koroną oraz magazynują wodę w swoich tkankach.

W przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów w drogach publicznych) ustalono zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie. Roślinność wprowadzona na teren parkingu nie tylko zatrzymuje wodę opadową i ma korzystny wpływ na lokalny mikroklimat, ale też oczyszcza powietrze z kancerogennych produktów spalania paliw, z pyłów i innych zanieczyszczeń. To pierwszy prozdrowotny aspekt roślin na parkingach. Drugi, to pozytywny wpływ na naszą psychikę. Im większa jest utwardzona powierzchnia, tym bardziej nas przytłacza, a odpowiednio rozlokowane rośliny przełamują tę monotonię, dzieląc przestrzeń na mniejsze wnętrza. Stanowią też rodzaj wyróżników, ułatwiających orientację w terenie. Poza tym w upalne letnie dni bujna roślinność łagodzi warunki klimatyczne, nawilżając powietrze i rzucając cień. Ustalono również stosowanie, w pasach drogowych ulic gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych.

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

Teren objęty opracowaniem podlega ochronie akustycznej. Na obszarach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przyjęto poziom hałasu jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, na terenach zabudowy mieszkaniowo – usługowej, jak dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej. W przypadku realizacji usług z zakresu oświaty na terenie o symbolu 1U poziom hałasu należy przyjąć jak dla budynków związanych ze stałym i czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zaś w przypadku realizacji usług z zakresu opieki społecznej – jak dla budynków domów opieki społecznej.

Wymóg zachowania odległości poszczególnych inwestycji od napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV (obustronnie 20 m od osi linii) ograniczy możliwość wpływu pól elektromagnetycznych na zdrowie ludzi a także wpłynie na ochronę przed porażeniem i pożarem. Podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku instalowania nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są wypromieniowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności. Ustalono lokalizację masztów antenowych wyłącznie na budynkach.

Funkcjonowanie na analizowanym terenie scentralizowanego systemu gospodarki wodno-

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych. Ustalono ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę, a ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzenia ścieków komunalnych. Dopuszczono korzystanie z własnych ujęć wody.

Ustalono, że podstawowym odbiornikiem wód opadowych i roztopowych jest grunt (przy wykorzystaniu systemów retencji wody) oraz rzeka Biała (zlokalizowana poza granicami projektu planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów). Dopuszczono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych. Pozostawione wszelkie powierzchnie biologicznie czynne, zadrzewione będą spowalniały odpływ powierzchniowy oraz poprawiały bilans wodny zlewni. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych. W zakresie kształtowania zieleni ustalono kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne.

Prawidłowym zabiegiem w ustaleniach projektu planu jest zakaz realizacji kondygnacji podziemnych na terenach o symbolach: 3.16MN, 3.17MN i 3.20MN oznaczonych jako okresowo podmokłe z wysokim poziomem wód gruntowych wynikającym z opracowania ekofizjograficznego. Zapis ten zapewnia ochronę przed potencjalnymi szkodami spowodowanymi podtopieniami oraz niweluje przeszkody spływu wód gruntowych ze zlewni w kierunku rzeki Białej.

Stan jakości powietrza w obszarze projektu planu będzie utrzymany na podobnym poziomie, gdyż ustalono stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach: przetwarzania energii elektrycznej, odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośniakach), spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych, wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych i parowych zlokalizowanych poza granicami planu. Dopuszczono stosowanie innych ogólnomiejskich systemów i czynników służących do przesyłania energii oraz indywidualnych źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych. Sukcesywna wymiana starszych kotłów na nowocześniejsze, mniej emisyjne będzie wpływała na polepszenie jakości powietrza. Wszystkie te zapisy wpłyną korzystnie na obniżenie emisji komunalno-bytowej. Pozostawiony zespół zieleni wysokiej oraz zieleń towarzysząca zabudowie mieszkaniowej będą wpływać na zatrzymanie i wchłanianie zanieczyszczeń.

Nie przewiduje się, że założenia planu przyczynią się do zmian klimatu.

Gospodarka odpadami będzie funkcjonowała w oparciu o zorganizowany system odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców miasta z uwzględnieniem selektywnej zbiórki odpadów surowcowych. Pozwoli to na zmniejszenie obciążenia środowiska naturalnego rosnącym strumieniem odpadów.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO

**WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ
ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH
TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI
LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE
I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT
OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO
OBSZARU)**

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia opracowywanego planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską i Ostoję Knyszyńską, ich zadanie ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań opiniowanego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Zgodnie z zapisami ustawowymi rolą prognozy nie jest ocena przyjętych w planie rozwiązań planistycznych, a sprawdzenie czy w przyjętych rozwiązaniach zabezpieczony został we właściwy sposób interes środowiska przyrodniczego, w tym zdrowia i życia ludzi. Szczegółowość dokumentu uzależniona jest od szczegółowości zapisów planu. Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych nowymi ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, krajobraz, a także na ludzi.

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej opracowywano równoległe z projektem planu. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania projektowe. W wyniku zastosowania takiej metody dla opracowania przyjęto rozwiązania przestrzenne, które pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanego i optymalnego kierunku działań.

Wariant „zerowy”, czyli nie przystąpienie do sporządzenia projektu planu, byłoby znacznie mniej korzystne. Nie uporządkowane byłyby zasady kształtowania zabudowy, przede wszystkim mieszkaniowej jednorodzinnej o charakterze ekstensywnym oraz nie wyznaczone byłyby ciągi komunikacyjne w celu kształtowania ciągłości struktury miejskiej. W wyniku braku planu na terenach nie posiadających m.p.z.p. zastosowane zostałyby inne procedury – decyzje o warunkach zabudowy, w celu prowadzenia polityki przestrzennej. Procedury te w bardzo ograniczonym zakresie uwzględniają problemy związane z kształtowaniem i ochroną środowiska przyrodniczego. Można by było się spodziewać chaotycznego rozwoju budownictwa. A tak projekt planu przewiduje utrzymanie charakteru układu przestrzennego poprzez kształtowanie zasad zabudowy i zagospodarowania o niskiej intensywności. Zakłada przeznaczenie obszaru pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną głównie wolno stojącą i bliźniaczą, a także pod niezbędną usługową towarzyszącą ww. zabudowie, wraz z niezbędną prawidłową obsługą komunikacyjną oraz infrastrukturą techniczną nowej zabudowy. Ponadto uwzględnia się w ramach wspomagania systemu przyrodniczego zachowanie części istniejących zadrzewień na istniejącym fragmencie gruntu leśnego. W projekcie planu starano się uwzględnić kryteria zrównoważonego rozwoju, poprzez wprowadzenie możliwie jak największych obszarów biologicznie czynnych, nie blokując jednocześnie rozwoju inwestycji.

Zadaniem planowania przestrzennego jest zapewnienie utrzymania warunków równowagi przyrodniczej oraz racjonalna gospodarka zasobami środowiska.

12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r., poz. 977) oraz art. 46 pkt 1 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.).

Celem opracowania „prognozy oddziaływania na środowisko” jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania zamierzeń o implikacjach środowiskowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne. Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych doń nowych czynników. W trakcie prognozowania uwzględnia się wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami. Oprócz zależności przyczynowo-skutkowych uwzględnia się powiązania łącznie z wtórnymi przyczynami i skutkami oraz proponuje działania zaradcze i korekcyjne. Zadaniem prognozy jest ocena całościowa i obiektywna przedmiotowego terenu.

Projekt planu obejmuje teren o powierzchni 35,22 ha położony pomiędzy ulicami: Brzoskwiniową, Dojlidy Górne, Ananasową, granicą miasta i ulicą Solnicką. Znajduje się on w południowo-wschodniej części Białegostoku i obejmuje część osiedla Dojlidy Górne. Na omawianym obszarze częściowo jest zlokalizowana zabudowa o funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej. Tereny wolne od zabudowy to w większości pozostałości rolne, tereny nieużytków rolnych oraz fragment gruntu leśnego.

Osiedle Dojlidy Górne charakteryzuje się dużą powierzchnią terenów otwartych z rozproszoną zabudową mieszkaniową jednorodziną o niskiej intensywności. Obszar ten, z uwagi na położenie w zewnętrznej strukturze miasta, stanowi naturalny bufor i tło krajobrazowe dla intensywnej struktury miejskiej.

Potrzeba sporządzenia planu wynika z konieczności uporządkowania zasad kształtowania zabudowy, przede wszystkim mieszkaniowej jednorodzinnej o charakterze ekstensywnym oraz wyznaczenia ciągów komunikacyjnych w celu kształtowania ciągłości struktury miejskiej.

Na przedmiotowym obszarze przewiduje się utrzymanie charakteru układu przestrzennego poprzez kształtowanie zasad zabudowy i zagospodarowania o niskiej intensywności. Zakłada się przeznaczenie obszaru pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną głównie wolno stojącą i bliźniaczą, a także pod niezbędną usługową towarzyszącą ww. zabudowie. Planuje się utworzenie układu komunikacyjnego w powiązaniu z systemem dróg miejskich, umożliwiającego prawidłową obsługę nowej zabudowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.

Podczas opracowywania projektu planu wzięto pod uwagę dokumenty o zasięgu miejskim, wojewódzkim i krajowym (uwzględniające wytyczne międzynarodowe i wspólnoty Unii Europejskiej) odnoszące się do jego zakresu oraz pozostałe dane wynikające z monitoringu środowiskowego, zwłaszcza dotyczące jakości wód rzeki Białej i powietrza.

Według mapy: Przydatność terenu do funkcji użytkowych tereny objęte projektem planu są kwalifikowane jako tereny o dobrych oraz średnio korzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy. Dla drobno powierzchniowych terenów leśnych oraz terenów z zaawansowaną sukcesją leśną proponuje się aktualny sposób użytkowania lub ich wykorzystania w charakterze urządzonej zieleni wysokiej. Ze względu na walor ekologiczny tych terenów wskazane jest utrzymanie ich obecnej funkcji, jednak w wypadku zainwestowania budowlanego powinny one stanowić bazę nowych obszarów zieleni urządzonej. W grupie obszarów wspomagających tereny z dominującą funkcją ekologiczną znalazły się też tereny użytków rolniczych, wyznaczone w

południowo-zachodniej i wschodniej części obszaru. Dla wyznaczonych fragmentów użytków rolnych preferuje się aktualną formę użytkowania. Są to tereny buforowe pomiędzy obszarami zabudowy mieszkaniowej, a terenami ciągów i korytarzy ekologicznych. W wypadku ich zainwestowania budowlanego powinny one stanowić bazę nowych obszarów zieleni urządzonej. Niewielki fragment w zachodniej części znajduje się w dolinie rzecznej. Zieleni osiedlowa, komunikacyjna na tym terenie pełni funkcję uzupełniającą system przyrodniczy.

W studium opracowywany obszar został określony jako 2MN – tereny zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności, zaliczanych do obszarów urbanizacji. Teren 2MN to obszar zewnętrzny – przedmieście stanowią przede wszystkim tereny o atrakcyjnym, otwartym krajobrazie, z dużym udziałem terenów zieleni, enklawami obszarów zabudowy mieszkaniowej o niskiej intensywności. Charakteryzuje się on układem przestrzennym typowym dla terenów podmiejskich i wiejskich. Obejmuje zespoły zabudowy głównie mieszkaniowej jednorodzinnej, historycznie ukształtowanych układów urbanistycznych dawnych wsi, zespoły zabudowy produkcyjno-usługowej, oraz tereny otwarte o wysokich wartościach krajobrazowych i przyrodniczych. Obszar ten będzie stanowić naturalny bufor i tło krajobrazowe dla intensywnej struktury miejskiej. Fragment terenu w bezpośrednim sąsiedztwie Lasu Solnickiego na rysunku Studium oznaczono jako obszar wspomagający system przyrodniczy miasta. System przyrodniczy wspomagający pełni funkcję uzupełniającą i wspomagającą obszar systemu przyrodniczego podstawowego. Wspomagający system przyrodniczy tworzą obszary, na których funkcje przyrodnicze oraz pozaprzyrodnicze, w tym mieszkaniowa, usługowa i aktywności gospodarczej, są równoważne. Stanowią uzupełnienie podstawowego systemu przyrodniczego, przenikające w obszary zurbanizowane.

Część analizowanego projektu planu jest już zabudowana zabudową o funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej. Zabudowaniom tym towarzyszą ogrody przydomowe. Tereny wolne od zabudowy to w większości pozostałości rolne, tereny nieużytków rolnych, sklasyfikowane w ewidencji gruntów jako gruntu orne. Na niezabudowanej części, gdziekolwiek widoczne są pojedyncze drzewa i grupy drzew. W części północno-zachodniej, na niewielkiej powierzchni występuje siedlisko leśne - płat grądu typowego *Tilio-Carpinetum typicum*.

Wprowadzenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz obsługujących ją dróg na tereny dotychczas niezabudowane będzie się wiązało z przekształceniami w środowisku typowymi dla terenów nowych inwestycji w zakresie rzeźby, powierzchni biologicznie czynnych, klimatu, roślinności, krajobrazu, bioróżnorodności, zagrożeń odpadami czy zagrożeń hałasem. Otwarte tereny dotychczas wolne od zabudowy zostaną zastąpione krajobrazem miejskim. Stopniowo w miarę realizowania ustaleń planu – pojawi się osiedle wolnostojących domków jednorodzinnych.

Mając na uwadze konstytucyjną zasadę zrównoważonego rozwoju, należy zadbać o wyrównanie potencjałów między terenami o charakterze otwartym i zabudowanym. Ważne jest by tam gdzie to możliwe nie utwardzać powierzchni i zachować bezpieczny udział terenów biologicznie czynnych, szczególnie terenu leśnego, terenów zadrzewionych. Należy minimalizować przekształcenia w ich obszarze. Pozytywnym działaniem byłoby wkomponowanie tych terenów w nowe założenia zieleni przydomowej, jako urządzonej zieleni wysokiej. Takie wkomponowanie zadrzewień poprawiłoby estetykę i standardy zamieszkania. Skupiska drzew są jednym z czynników decydujących o komforcie życia w mieście, mającym jednocześnie istotny wpływ na samopoczucie i zdrowie mieszkańców. Spełniają szereg podstawowych funkcji ekologicznych, ochronnych i estetycznych niezbędnych człowiekowi: pochłaniają i neutralizują zanieczyszczenia, poprawiają mikroklimat miasta, regulują stosunki termiczno-wilgotnościowe, zapewniają cień, tworzą bariery ochronne tłumiące hałas, tworzą krajobraz miasta, zapewniają codzienny kontakt mieszkańców z naturą pozwalając zregenerować siły fizyczne i psychiczne. Bogate zespoły przyrodnicze pozwalają obcować na co dzień z przyrodą i odpoczywać na łonie natury. Są one ponadto siedliskiem wielu zwierząt.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

Ważne jest właściwe zarządzanie wodą opadową, które nie powinno sprowadzić się tylko do jej odprowadzenia poprzez system kanalizacji. Najefektywniejsze zarządzanie wodą opadową to takie, które odbywa się w miejscu jej występowania, z wykorzystaniem zrównoważonych i ekologicznych metod o niewielkim wpływie na środowisko. Będą to rozwiązania symulujące obieg wody występujący w środowiskach naturalnych, takich jak tereny zielone. Wykorzystując mechanizmy retencji i infiltracji, można zatrzymać wodę w środowisku i spowolnić jej odpływ ze zlewni.

Realizacja projektu planu nie wpłynie negatywnie na zdrowie i życie ludzi w sposób odmienny niż dotychczasowy. Oceny zmian w środowisku przyrodniczym i życiu ludzi, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu dokonano dla wydzielonych w nim terenów różniących się przeznaczeniem. Ocena ta wynika z ustaleń projektu planu, odnosi się zarówno do negatywnych, jak i pozytywnych skutków.

Tabela 3 Prognoza w zakresie skutków dla środowiska (w tym zdrowia i życia ludzi), które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu

FUNKCJA TERENU	WPLYW REALIZACJI PROJEKTU MPZP NA ŚRODOWISKO, W TYM NA ZDROWIE I ŻYCIE LUDZI
Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna MN Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa MN,U Zabudowa usługowa z zakresu użyteczności publicznej U	<ul style="list-style-type: none"> - uzupełnienie zabudowy w uporządkowany sposób, - zaspokojenie potrzeb społecznych ludzi, - kształtowanie krajobrazu miejskiego, - zmiana przeznaczenia terenu leśnego na cele nieleśne, - ograniczenie powierzchni zieleni wysokiej, - utrzymanie, ochrona zespołu zieleni wysokiej, - zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej wpływającej pozytywnie na mikroklimat, na możliwość magazynowania, retencjonowania wód opadowych w miejscu ich powstawania, na oczyszczanie powietrza z substancji zanieczyszczających poprzez strukturę roślin, - ingerencja w podłoże podczas procesów budowlanych, - utwardzanie, uszczelnianie powierzchni terenu, - emisja hałasu, - pobór wody i energii, - wytwarzanie odpadów i ścieków, - podłączenie obiektów do miejskiej sieci ciepłowniczej lub korzystanie z proekologicznych nośników energii wpłynie korzystnie na klimat oraz jakość powietrza, - zaopatrzenie w wodę z ogólnomiejskiej sieci wodociągowej, - odprowadzanie ścieków do ogólnomiejskiej kanalizacji sanitarnej, - gospodarka odpadami oparta o system miejski, - zastosowanie odpowiednich zapisów planistycznych odnośnie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej, - zakaz zabudowy na części terenu z wyznaczonym do zachowania zespołem zieleni wysokiej;
Drogi publiczne KD Drogi wewnętrzne KDW Ciągi piesze i droga rowerowa KPR	<ul style="list-style-type: none"> - realizacja inwestycji celu publicznego, - emisja hałasu, - emisja substancji zanieczyszczających z ruchu samochodowego, - zasolenie gleb wzdłuż dróg podczas odladzania jezdni, - wykopy, nasypy, - utwardzenie nawierzchni, - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, - stosowanie w pasach drogowych gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych.

Zapisy projektu planu ustalają szereg działań i zasad zagospodarowania mających na celu zminimalizowanie niekorzystnych skutków jego realizacji, ochronę i zachowanie walorów i zasobów środowiska przyrodniczego, jak również kształtowanie odpowiednich warunków

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

życia mieszkańców. Przyjęte w projekcie planu ustalenia przyczyniają się do uporządkowania przestrzeni.

Urbanizacja w ujęciu przestrzennego rozwoju miasta jest zjawiskiem naturalnym. W związku z tym przekształcenia zmierzające do zmiany zagospodarowania poszczególnych terenów na obszarze miasta są nieuniknione. Podstawą zamierzonych przekształceń urbanistycznych w przedmiotowym projekcie planu jest konieczność uporządkowania zasad kształtowania zabudowy, przede wszystkim mieszkaniowej jednorodzinnej o charakterze ekstensywnym oraz wyznaczenia ciągów komunikacyjnych w celu kształtowania ciągłości struktury miejskiej.

W ramach ochrony lokalnych wartości przyrodniczych na części terenu z istniejącym zespołem zieleni wysokiej ustalono utrzymanie i ochronę istniejącego zespołu zieleni wysokiej oraz jej uzupełnienie. Istniejący drzewostan zostanie wkomponowany w projektowane zagospodarowanie z przeznaczeniem na zieleń urządzoną, która to będzie kształtowana wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności. Zachowana zostanie ciągłość powiązań ekologicznych wyznaczonego zespołu z Lasem Solnickim pełniących funkcję klimatyczną, hydrologiczną i biologiczną. Na obszarze tym ustalono kształtowanie zagospodarowania w sposób umożliwiający migrację drobnej fauny poprzez m.in. stosowanie punktowego fundamentowania. Ustalono również stosowanie nowych nasadzeń drzew, krzewów i roślinności z uwzględnieniem warunków siedliskowych. Na wyznaczonej części terenu z zielenią wysoką zakazano budowy budynków.

W zakresie kształtowania zieleni na całym obszarze objętym planem ustalono zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych). Istniejące na całym obszarze drzewa i naturalne kompleksy zieleni wysokiej powinny być maksymalnie wkomponowane w zagospodarowaniu zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej. Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

Ponadto zapisy projektu planu ustalają działania i zasady zagospodarowania mające na celu ochronę wód powierzchniowych i gruntowych, ochronę powietrza i klimatu, ochronę przed polami elektromagnetycznymi i hałasem oraz prawidłową gospodarkę odpadami. Wprowadzone rozwiązania ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi realizacji projektu planu zostały dostosowane do planowanej funkcji oraz sąsiedztwa omawianego terenu.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi. Nie przewiduje się, że założenia planu przyczynią się do zmian klimatu.

Wariant „zerowy”, czyli nie przystąpienie do sporządzenia projektu planu, byłoby znacznie mniej korzystne. Nie uporządkowane byłyby zasady kształtowania zabudowy, przede wszystkim mieszkaniowej jednorodzinnej o charakterze ekstensywnym oraz nie wyznaczone byłyby ciągi komunikacyjne w celu kształtowania ciągłości struktury miejskiej. W wyniku braku planu na terenach nie posiadających m.p.z.p. zastosowane zostałyby inne procedury – decyzje o warunkach zabudowy, w celu prowadzenia polityki przestrzennej. Procedury te w bardzo ograniczonym zakresie uwzględniają problemy związane z kształtowaniem i ochroną środowiska przyrodniczego. Można by było się spodziewać chaotycznego rozwoju budownictwa. A tak projekt planu przewiduje utrzymanie charakteru układu przestrzennego poprzez kształtowanie zasad zabudowy i zagospodarowania o niskiej intensywności. Zakłada przeznaczenie obszaru

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną głównie wolno stojącą i bliźniaczą, a także pod niezbędną usługową towarzyszącą ww. zabudowie, wraz z niezbędną prawidłową obsługą komunikacyjną oraz infrastrukturą techniczną nowej zabudowy. Ponadto uwzględnia się w ramach wspomagania systemu przyrodniczego zachowanie części istniejących zadrzewień na istniejącym fragmencie gruntu leśnego. W projekcie planu starano się uwzględnić kryteria zrównoważonego rozwoju, poprzez wprowadzenie możliwie jak największych obszarów biologicznie czynnych, nie blokując jednocześnie rozwoju inwestycji.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta Białegostoku co najmniej raz w kadencji rady. Zastosowane będą metody analityczno - porównawcze stanu zagospodarowania terenu oraz badane zmiany w środowisku w oparciu o prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórek obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg, ortofotomapę Białegostoku oraz raporty i dokumenty opracowywane na potrzeby ochrony środowiska.

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia projektu planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską i Ostoję Knyszyńską ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg opracowania, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem planu oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne w wyniku realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

WYKORZYSTANE MATERIAŁY

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r., poz. 2556, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r., poz. 1094, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r., poz. 977);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r., poz. 916, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2023 r., poz. 1356);
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r., poz. 699, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r., poz. 2625, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r., poz. 2519, z późn. zm.);
- Standardowe Formularze Danych Natura 2000: Ostoja Knyszyńska (PLH200006) - aktualizacja z 01.2021 r., Puszcza Knyszyńska (PLB200003) – aktual. z 01.2021 r., Ostoja Narwiańska (PLH200024) – aktual. z 01.2021 r., Bagienna Dolina Narwi (PLB200001) – aktual. z 10.2020 r., Narwiańskie Bagna (PLH200002) – aktual. z 01.2023 r.;

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

- Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych - AKPOŚK 2022 - obwieszczenie Ministra Infrastruktury z dnia 17 marca 2023 r. (M.P. 2023 r. poz. 503) wraz z wcześniejszymi aktualizacjami KPOŚK;
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej;
- Europejska konwencja krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz.U. z 2006 r Nr 14, poz.98);
- Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Obecny stan prawny, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, Warszawa marzec 2015 r.;
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły – przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. poz. 1911) wraz z jego aktualizacją przyjętą rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 300);
- Polityka ekologiczna państwa 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, 2019 r.;
- Stan środowiska w województwie podlaskim. Raport 2020, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku, Białystok 2020 r.;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie podlaskim. Raport wojewódzki za rok 2021, GIOŚ, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku, Białystok, kwiecień 2022 r.;
- Ocena stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego, stanu chemicznego i stanu wód powierzchniowych województwa podlaskiego w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok czerwiec 2018 r.;
- Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2021 w województwie podlaskim, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku GIOŚ, Białystok, czerwiec 2022 r.;
- Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej - uchwała Nr XXXIV/415/13 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 20 grudnia 2013 r. wraz z jego zmianą – uchwała Nr XIX/235/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 8 czerwca 2020 r. oraz uchwałą Nr XLIV/610/2022 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 27 czerwca 2022 r.;
- Raport z oceny stanu jednolitych części wód podziemnych w dorzeczach – stan na rok 2019, PIG-PIB, Warszawa, listopad 2020 r.;
- Strategiczna mapa hałasu miasta Białystok, 2022 r.;
- Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku - uchwała Nr LI/794/18 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2018 r.;
- Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021-2024 z perspektywą na lata 2025-2028, Białystok 2022 r. – uchwała Nr LIV/767/22 Rady Miasta Białystok z dnia 23 maja 2022 r.;
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego - uchwała Nr XXXVI/330/17 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 maja 2017 r. (Dz.U.W.P. poz. 2777) zmieniony uchwałą Nr XXXIX/356/17 z dnia 28 sierpnia 2017 r. (Dz.U.W.P. poz. 3270);
- Prognoza oddziaływania na środowisko projektu Planu zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego, Białystok 2016 r.;
- Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022 - uchwała Nr XXXII/280/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 19 grudnia 2016 r.;
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, październik 2013 r.;

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

- Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030 – uchwała Nr XIV/210/19 Rady Miasta Białystok z dnia 23 września 2019 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom I Wstęp i diagnoza stanu środowiska przyrodniczego, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2011 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom II Ocena i funkcjonowanie środowiska, uwarunkowania ekofizjograficzne, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2012 r.;
- „Inwentaryzacja awifauny na obszarze miasta Białystok”, Mirski P., Płowucha A., Siuchno R., Białystok 2011 r.;
- „Inwentaryzacja fauny płazów, gadów oraz motyli dziennych na obszarze miasta Białegostoku”, Chętnicki W., Werpachowski C., Łupiński S., Giedrewicz M., Klimczuk P., Gawędzki P., Buńkowski T., Czerniak W., Białystok 2011 r.;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku - uchwała Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r.;
- Mały Rocznik Statystyczny Polski 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 Główny Urząd Statystyczny, Warszawa, Zakład Wydawnictw Statystycznych (www.stat.gov.pl);
- Klimat województwa podlaskiego, Górniak A., 2000, Białystok: Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej;
- uchwała Nr XXVI/414/20 Rady Miasta Białystok z dnia 22 czerwca 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej;
- projekt uchwały Rady Miasta Białystok w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej;
- mapy ewidencji i klasyfikacji gruntów miasta;
- własne obserwacje w terenie;
- <https://natura2000.gdos.gov.pl>;
- <https://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy>;
- <https://klimada2.ios.gov.pl>;
- <https://www.gov.pl/web/gios>;
- <https://isok.gov.pl/hydroportal.html>;
- <https://wody.gov.pl>;
- <https://bts.socware.pl>;
- <https://gisbialystok.pl>.

SPIS RYSUNKÓW

Rysunek 1 Załącznik do uchwały Nr XXVI/414/20 Rady Miasta Białystok z dnia 22 czerwca 2020 r.....	6
Rysunek 2 Przydatność terenu do funkcji użytkowych.....	8

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej

Rysunek 3 Wyrys ze <i>Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku</i>	10
Rysunek 4 Położenie projektu planu na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku.....	11
Rysunek 5 Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DWN} i L_N w obszarze projektu planu.....	27
Rysunek 6 Lokalizacja projektu planu względem najbliższych form ochrony przyrody	34

SPIS TABEL

Tabela 1 Cele <i>Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok</i> powiązane z projektem planu	13
Tabela 2 Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska.....	34
Tabela 3 Prognoza w zakresie skutków dla środowiska (w tym zdrowia i życia ludzi), które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu.....	45

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

Załącznik 1 Istniejący stan środowiska przyrodniczego w granicach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej	
Załącznik 2 Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej	
Załącznik 3 Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.).	

Załącznik 3

Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic
Brzoskwiniowej i Krokusowej

w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.).

Ja, Kamila Misiewicz, będąca autorem prognozy oddziaływania na środowisko oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

STARSZY INSPEKTOR
Kamila Misiewicz
Kamila Misiewicz